SLOVENSKI LIST

Naročnina: Za Ameriko in za celo leto $ arg. 6.—; za pol leta 3.50; Za druge dežele 2.50 USA-Dolarjev.

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 032878.

PERIODICO DE LA COLECTIVIDAD YUGOESLAVA

Dirección y Administración: Gral. César Díaz 1657, U. T. 59-3667 Bs. Aires

AÑO (Leto) IX. BUENOS AIRES, 19. de febrero (februarja) 1938 Núm. (Štev.) 59

POSAMEZEN IZVOD: 10 ctvs.

LIST IZHAJA OB SOBOTAH

Rokopisi se ne vračajo

Zadnji dogodki v svetu

Čeprav velike demokratične države, kot so Anglija, Francija in Združene države, sodelujejo v zunanji politiki nekako roko v roki ter je v tem pogledu tudi sovjetska Rusija na njih strani, se vendar do sedaj še niso odločile, da bi skupno odločno nastopile proti agresivnim državam, kot so Italija, Japonska in Nemčija.

Italija ima čisto določen imperijalni načrt, ki ga je z okupiranjem Abesinije deloma že izvedla; sedaj pa se vztrajno pripravlja, da zagospodari na Sredozemskem morju ter tako podvrže svojemu gospodarskemu vplivu in izkoriščanju vse zemlje, ki mejijo na to morje.

Prav tako ima tudi Japonska namen pojarmiti vso rumeno pleme, ter zavladati Aziji.

Nemčija, ki sicer doslej še ni izvedla nobenega svojih zunanjih namenov, katere je Hitler v knjigi "Moj boj" točno določil, je pa ravno te dni napravila prvi zmagoslavni korak v Avstriji. Lahko se resnica zavija in skriva kakor hoče, neizpodbitno dejstvo je, da se vse nemško govoreče ljudstvo zbližuje in da ni bilo nikoli v zgodovini primernejšega časa za zgraditev Velike Nemčije, kot je danes, ko odloča o usodi Nemcev en sam človek, Hitler.

Hitler je povabil avstrijskega kancelarja Sušnika na sestanek, katerega posledica je, da se je reorganizirala dunajska vlada in so tri ministrska mesta dobili nacijevci. To pa je šele začetek, kajti kdo more jamčiti, da ni Hitler obljubil Sušniku kako odgovornejše ministrsko mesto v svoji vladi, če pristane na idejo priključitve Avstrije k Nemčiji? Avstrija sama itak — tako vsaj trdijo — ne more ne živeti in ne umreti ter je samo politična tarča Anglije, Francije, Vatikana in Italije, proti Nemčiji. To so dejstva, če gredo vsem v račun ali ne, s katerimi bo mogla Evropa v bližni bodočnosti računati.

Velike demokratične države so doslej križem rok gledale ekspanzijo agresivnih fašističnih držav.

Anglija, ki je v znanih sankcijah proti Italiji imela za seboj skoro ves svet, ni hotela izrabiti prilike, ker baje sama ni bilo dovolj pripravljena. To šibkost so izrabili Japonci ter pričeli s sistematičnim zavojevanjem Kitajske. Italija in Nemčija sta hoteli izrabiti priliko v Španiji, kjer pa gredo stvari vse težje, nego sta računali.

Predsednik Združenih držav, Roosevelt, je dvakrat pozival demokratične države na obrambo. Moralni odziv je bil velikanski, praktičnega pa se ni nič ukrenilo, marveč je agresivnim državam le še bolj zraslo perje in so se s podvojeno silo vrgle na oboroževanje. V protiutež so tudi demokratične države določile ogromne vsote za isti namen.

Prav te dni je molčeči Stalin spregovoril in pozval delavstvo vsega sveta, naj se ne pusti podjarmiti od kapitalizma; obenem je pozval tudi ruski narod, naj bo pripravljen na usodni boj, ki se pripravlja. Ni treba povdrajati, da so Stalinove besede vzbudile veliko pozornost po vsem svetu in najbolj, kar je razumljivo, v fašistinih državah. Stalinov poziv delavstvu. skušajo italijanski , nemški in japonski listi tolmačiti Franciji, Angliji in Združenim državam kot revolucionarno grožnjo njim; češ, da se sedaj jasno vidi, da se sovjetska Rusija ni odpovedala svetovni revoluciji. Koliko bodo dosegli, če sploh bodo kaj, je seveda drugo vprašanje, kajti francoski, angleški in ameriški državniki dobro vedo, da so njih narodi politično dovolj zreli, da bodo znali o svoji usodi sami odločevati, da pa je potreba po složnem nastopu proti napadalnim državam, kot je priporočal Roosevelt, živa potreba.

Poročila trde, da se Anglija in Združene države pripravljajo na obrambo proti japonskemu imperiju, ter sta baje že sklenili tozadevno pogodbo. Obotavljata se malo, ker bi menda, radi videli, da bi Rusija prej začela saj ima priprvaljene velikanske armade v Sibiriji; a Rusija se tudi prevdino drži. Tako čakajo eden drugega. Medtem pa Kitajski narod krvavi in izgublja kos za kosom svojo zemljo.

Angleški zunanji minister Eden se zelo trudi, da bi ločil Nemčijo od Italije ter jo pridobil za Anglijo. Za ta slučaj ima pripravljene bivše nemške kolonije, ki naj bi se vrnile Nemčiji, in tudi Francija bi jih baje vrnila, če bi se izplačalo. Če bi Nemčija pristala na Edenove ponudbe, bi bil to velikanski udarec za Mussolinija, ki mu ga Anglija na vse načine pripravlja. Pa bo najbrž Hitler skušal izvesti najprej svoje načrte v Evropi, kot smo v začetku povedali, in bo šele potem začel ponujati svoje prijateljstvo za ceno priznanja novega stanja, na pr. Anschlussa.

Hitler zagospodoval Avstriji

SENZACIONALEN SESTANEK MED "FUERERJEM" IN PREDSEDNIKOM DUNAJSKE VLADE — NA PRITISK NEMČIJE JE MORAL SUŠNIK VZETI V KABINET VODITELJE NACIJEVCEV — PRVI KORAK K KONČNI PRIKLJUČITVI AVSTRIJE?

Povsem nepričakovano za evropske kroge, vsaj za one, ki nimajo svojih prstov v visoki mednarodni politiki, se je preteklo soboto zvečer odpeljal z avtom v Berchtesgaden kancler dunajske vlade dr. Sušnik ter je tam imel sestanek s Hitlerjem. Dogodek je seveda vzbudil veliko pozornost in radovednost, katere nikakor ni moglo potolažiti uradno poročilo, ki je priznavalo, da sta se državnika razgovarjala o odnosih med Avstrijo in Nemčijo, drugih tajnosti pa ni izdalo. Vendar pa se je kaj kmalu pokazalo, o čem sta se Hitler in Sušnik morala razgovarjati.

Poseči moramo nekoliko nazaj.

Ko se je v Nemčiji začelo širiti nacionalno socialistično gibanje, je Hitler, ki je bil in je še nositelj tega gibanja, dobil mnogo pristašev tudi v Avstriji, v deželi, kjer mu je tekla zibelka in kjer razmere v povojni dobi niso bile rožnate. Mala Avstrija je bila ostala z velikim Dunajem, bivšim cesarskim mestom, ki se v novi situaciji nikakor ni moglo znajti. Mnogi Avstrijci, ki so bili zatrdno obupali, da s ebo kdaj še obnovila monarhija v svojem prejšnjem obsegu, so videli rešitev iz položaja samo v onem, kar je Hitler pridigoval: v združitvi vseh Nemcev v gospodarsko in politično močno državo. Baš tedaj pa je bil prišel do krmila države mož ki je bil drugačnega mnenja; na eni strani je vedel, da bi Dunaj in Avstrija zgubila vso svojo važnost, če pride do združitve z Nemčijo, na drugi pa se je tudi zavedel, da pomeni "Anschluss" konec vseh sanj o zopetnem vstoličenju Habsburžanov na dunajskem prestolu, ustoličenju, ki naj bi bilo uvod v postopno obnovitev monarhije dvoglavega orla, v katero dunajski legitimisti še zmerom verujejo, oziroma so vsaj verovali še do pred nedavnim, računajoč s težavami, s katerimi so se v notranji politiki borile v povojn idobi nekatere držae naslednice Astro-Ogrske. Ta mož je bil Dollfuss. Zatrl je socialistično gibanje in, ko mu je prav radi tega postal nevaren nacionalni socializem, je začel boj tudi proti njemu. Vsi vemo, kako se je ta boj zanj končal: plačal ga je s svojim življenjem. Dasi je njegov naslednik Sušnik, nadaljeval z isto politiko avstrijske samostojnosti in zatiranja hitlerjevskega, pa tudi socialističnega delavskega gibanja, se je nacionalni socializem širil in šopiril vedno bolj, ker je mel veliko moralno — —a gotovo tudi materialno zaslombo v Berlinu. Legitimisti, t. j. oni pristaši monarhije, ki bi radi videli, da bi Oton Habsburg pršel na Dunaj, niso mogli dočakati uresničitev svojih sanj, ker so se razne tuje države odločno upirale restavraciji avstrijske vladarske hiše.

In tako so stvari dozorevale nacijevcem v prid. Pred nedavnim je dunajska policija izvohala, da pripravljajo nacijevci državni puč. Ka kor smo tedaj poročali, so oblasti izvršile več hišnih preiskav ter našle kompromitirujoči material, na podlagi katerega so spravile v zapore celo vrsto voditeljev nacijevskih nacijevcev, med njimi tudi najbolj vidne pristaše Hitlerja.

Temu dogodku je čez nekoliko dni sledila konferenca v Berchtesgadenu, na katero se je Hitler pripravil s tem, da je dal zbrati močno vojsko na avstrijski meji. Pogoji, ki jih je predložil Sušniku za nadaljnje "mirno sožitje" med obema državama, se kažejo v dogodkih, ki so sledili tej konferenci. Hitler je Sušniku diktiral, da mora v svojo vlado vzeti zastopnike avstrijskih nacionalnih socialistov, da mora poveriti v notranjepolitičnem pogledu najvažnejše ministrcija radi protiavstrijskega delovanja spravila na varno.

Pogoji so bili hudi, ampak — kaj naj uboga, skromna Avstrija sama počne, kako naj se upira "željam" mogočnega "bratskega" soseda. Nekateri časopisni poročevalci pravijo, da se je Sušnik, ko se je vrnil na Dunaj, takoj spravil v telefonsko zvezo z Mussolinijem in mu obrazložil položaj. Mussolini, ki je bil dal baje že prej nalog, da se koncentrira 120.000 mož ob Brennerju, je po 21-minutnem razgovoru predlagal Sušniku, naj sprejme Hitlerjeve zahteve.

In Sušnik se je vdal. Reorganiziral je vlado in vzel vanjo tri nacionalne socailiste in dva človeka, ki simpatizirata s Hitlerjevim gibanjem. Hitler je torej dosegel, kar je hotel. Za notranjega minitsra je stjvo notranjih zadev, nacionalno socialističnemu človeku ter da mora izpustiti iz zaporov vse nacijevce, ki jih je bila avstrijska policija imenovan dr. Seyss-Inquart, ki je 36 ur po svojem imenovanju brž odpotoval v Nemčijo in se sestal s Hitlerjem, da dobi od njega navodila... Vlada je proglasila amnestijo in izpustila iz zaporov tudi one obsojence, ki so bili zaradi soudeležbe pri zaroti, v kateri je bil umorjen Dollfuss, še sedaj v ječah.

Dogodki zadnjih dni pomenijo velik korak naprej na poti do "Anschlussa", t. j. do končne združitve Avstrije z Nemčijo. Danes, ko hodi notranji minister dunajske vlade v Berlin po navodila, ni nikakor pretriano, če rečemo, da zapoveduje Avstriji pravzaprav Hitler. Da bo sedaj, ko ima za vrhovnega šefa avstrijske policije svojega pristaša Seyss-Inquarta in za ministra pravosodja svojega simpatizanta profesorja Adamovića, bo Hitler gotovo vodil razvoj notranjih dogajanj v avstrijski republiki tako, da bo popolnoma dozorela za priključitev k tretjemu rajhu.

Kaj pa druge države?

Anglija in Francija sta nekako presenečeni, Italijani se prisiljeno smehljajo, v Rusiji svarijo listi pred vedno večjo nacijevsko nevarnostjo, drugi pa gledajo in čakajo, kaj se bo še vse izcimilo iz berchtesgadenske konference.

POSLANIK DR. CANKAR NA OBISKU V TANDILU

Poslanik g. dr. Cnakar je preteklo soboto v spremstvu gospe, g. Popovića in svojega osebnega tajnika obiskal Tandil, kjer živi kakšnih 1.500 naših priseljencev. Povečini so zaposleni v kamenolomih, kjer si s trdim delom služijo kruh.

G. poslanika so na tandilski postaji sprejeli zastopniki naše kolonije z g. Petrom Pavlovićem na čelu ter ugledni predstavniki tandilske argentinske družbe. Po presrčnih pozdravnih besedah, so se gostje in njihovi spremljevalci odpeljali v Plaza Hotel, kjer se je zvečer vršil slavnosten banket. Naslednje jutro si je g. minister ogledal lepo tandilsko okolico in nekatere karsne "tstancije", okrog poldneva pa se je pripeljal v kamenolom "Albion", kjer ga je čaz zastavami. Ginljiv prizor je bli, ko so s primernimi govori pozdravili odličnega gosta pritlikavčki v našem jeziku. V tandilskih hribih žive namreč naši ljudje sami zase v svojih naseljih in so zato tudi otroci, brez narodnih šol, ohranili naš jezik, dasi govore seveda tudi kasteljanščino, ker obiskujejo državno šolo. V veliki baraki g. Pavlovića, ki je bila za to priložnost slavnostno okrašena z našimi in argentinskimi zastavami, pa tudi s češkoslovaško, ker je bil med gosti tudi ugledni tandilski stavbenik in velik prijatelj našega naroda, g. Stanek, se je potem vršilo domače kosilo, "asado", katerega se je udeležilo okrog 300 oseb. Človeku se je zdelo skoro neverjetno, odkod so se vsi ti naši ljudje vzeli iz onih kamenitih hribov, ki spominja jo zelo na naše kraške gmajne.

Po kosilu se je oglasil k besedi g Pavlje Popović; z ganjenim glasom je pozdravil v imenu kolonije g. poslanika in gospo ter tolmačil čustva naših tandilskih ljudi. Za njim je govoril tudi Lazar Laković, ki je v svojem govoru naglasil. da se je prvi krat, odkar obstoja tandilska kolonija, zgodilo, da je zastopnik naše države prišel med naše ljudi, da vidi, kako živijo, da čuje njihove želje in se pouči o njihoih potrebah, da jim na novo poživi ljubezen do domovine, ki je tako daleč in ki je mnogi izmed njih že dseetletja niso videli.

G. poslanik se je z lepim govorom zahvalil za presrčen sprejem. Obrazložil je, kakšno je stanje v Jugoslaviji, ki jo je pred nedavnim obiskal, po kakšnih poteh hodi naša zunanja politika in kako je potrebno, da s složnim delom skrbimo tudi za napredek našega izseljeništva, po zgledu, ki nam ga daje naša narodna država, katera brž in vztrajno napreduje na vseh poljih.

Vsi govori so bili iskreno aplavdirani in lepi sestanek je zapustil v vseh udeležencih trajen vtis.

Pozabiti ne smemo omeniti, da j ekolonija, zbrana v kamenloomu "Albion", pozdravila prihod najvišjega zastopnika naše države v tej zemlji na svojstven način. V kamenolomu so bili pripravili mine, ki so nekoliko minut pokale v nepozaben pozdrav.

Iz "Cantere Albion" se je g. minister s svojim spremstvom odpeljal v hotel in potem na postajo, kamor so se prišli poslovit zastopniki naših ljudi in argentinske družbe iz Tandila.

Argentinske vesti

Ustoličenje novega državnega predsednika

Kakor smo že javili, prevzame v nedeljo 20. t. m. novi predsednik republike dr. Roberto M. Ortiz državne posle od generala Justa, ki je šest let vodil državo. Spored za slovesnosti, s katerimi se bo izvršilo ustoličenje novega državnega predsednika, je čitateljem že znan.

GENERAL JUSTO SE JE POSLOVIL

General Justo, ki bo v nedeljo izročil državno oblast novemu predsedniku, se je v četrtek na banketu poslovil od članov tu akreditiranega diplomatskega zbora. Banketa so se udeležili tudi člani vlade in višji uradniki minstrstva za zunanje zadeve.

Volitve so odgodili

Vlada je iznenadila javnost z dekretom, ki določa, da se volitve za delno obnovitev parlamenta v glavnem mestu n ebodo vršile 20. marca, kakor je bilo že določeno, marveč teden dni kasneje, t. j. 27. prihodnjgea meseca. Dekret sta podpisala general Justo in notranji minister Dr. Alvarado.

NOVA BOLNIŠNICA

V sredo so začeli podirati staro bolnišnico Fernández, ki se je nahajala na ul. Cerviño in ki je bila neprimerna za sedanje razmere. Na istem mestu bodo sezidali novo bolnišnico, ki bo nosila isto ime. Bolnišnica bo moderno urejena in opremljena ter bo imela prostora za 800 bolnikov.

Prva vlada dr. Ortiza

V zadnji številki našega lista smo objavili imena članov bodoče vlade, prve, ki jo bo imenoval novi državni predsednik dr. Ortiz. — Povedali smo, da lista še ni končno veljavna in res so v njej nastale nekatere spremembe. Eduardo Bullrich in Enrique Larreta namreč nista sprejela ponujenega jim mesta in tako bo na mesto Larreta vodil zunanjo politiko Argentine dr. Cantilo, ki je sedaj poslanik v Rimu in je tudi širši javnosti znan ker je mnogokrat zastopal Argentino v Ženevi. Za pravosodje in šolstvo je dr. Ortiz izbral na mesto dr. Bullricha, dr. Jorgeja Colla. Kar se drugih ministrov tiče, je lista ostala nespremenjena.

VELIK POŽAR V RIU NEGRU

V začetku tega tedna je začel goreti državni državni gozd ob bregu jezera Gutiérrez v Riu Negru. Tamkajšnje vojaštvo, policija in drug iljudje se trudijo na vso moč, da bi ogenj pogasili. Kljub vsem naporom pa se požar vedno bolj širi ter je prodrl že do Nahuel Pan in grozi nevarnost, da bo močan veter, ki piha te dni, zanesel tudi na jug. Požar je do sedaj napravil ogromno škodo, ki vsak dan, vsako uro raste. Policija meni, da je požar zanetila zlobna roka; zato je bilo aretiranih več oseb, ki so na slabem glasu.

Vedno večje nevšečnosti med radikali

Radikali so imeli pred dnevi notranje volitve na katerih so imeli izbrati kandidate za v senat in v poslansko zbornico. Krožili sta dve listi, oficielna in opozicijska. Zmagala je sicer uradna lista, a opozicija dolži vodstvo stranke, da se je poslužilo sleparij; v žare so zastopniki strankinega vodstva vrgli cele kupe glasovnic, da bi s tem zagotovili zmago svoje liste, nekatere žare so odprli in rezultat glasovanja "popravili" itd. Tako je bilo, da so se opozicija in "oficialisti" celo s pestmi obdelovali in pokati so začeli tudi samokresi.

Neodvisni listi so te dogodivščine komentirali s pikrimi opazkami. Stranka, ki pravi, da se bori za volilno svobodo, ne privošči te svobode niti svojim lastnim pristašem ko se ne gre za to, da se izbere predsednik države marveč da se določijo le kandidati za nekatera izpraznjena mesta v parlamentu.— Kakšno zaupanje pa naj ima javnost v takšno stranko?

Radikalske volitve so pokazale tu di to, da se javnost pravzaprav presneto malo zanima za življenje strank; udeležba pri notranjih volitvah je bila namreč naravnost obupno pičla. Mnogi se vprašujejo, kaj ta pojav pomeni oziroma, kaj pravega programa, na katerem boleha tudi radikalska stranka, kjer mu je vzrok. Najbrž pomanjkanje ideje in tendence. To pičlo zanimanje bi se najbrž pokazalo tudi pri volitvah, ko bi zakon ne določal, da volilci morajo glasovati.

Pri radikalih je torej zmagala — na pravilen ali nepravilen način — lista, kateri načeljuje dr. Fernando Saguier kot kandidat za senatorja glavnega mesta.

Tudi "concordancia" je že proglasila svoje kandidate. Za senatorja bodo volili dosdanjega načelnika buenosaireške občine, dr. Mariana de Vedia y Mitre.

Ta je kandidaturo sprejel ter bo danes opoldne prepustil mesto intendanta svojemu nasledniku dr. A. Goyenechei.

Radikalska in vladna lista bosta takorekoč edini, za katere se bo vršil volilno boj v Buenos Airesu. — Radikale bodo podprli tudi socialisti in zato se nam zdi, da ima radikalska lista še največ verjetnosti, da prodre. Prav gotovo pa to seveda ni in utegnejo iz znanih nevšečnosti, ki so se dogodile v radikalskih vrstah, nastati še velike presenečenje.

ZAHVALA

Podpisana se tem potom najsrčnejše zahvaljujem častitim šolskim sestram, ki so se tako požrtvovalno trudile z mojim sinom Lojzetom, je obiskal slovensko šolo na Paternalu.

Bs. Aires, 17. februarja 1938.

M. KRALJ

REDKO PODJETJE NAŠEGA ROJAKA

V Córdobi ima naš rojak Karlo Gregorič moderno delavnico, opremljeno z modernimi stroji za izdelavo parketov, na povsem nov način, ki v nobenem oziru, ne v ceni in ne v ličnosti in trpežnosti ne morejo imeti konkurence. Če bi bila te vrste izdelava parketov znana buenosoireškim stavbenikom in graditeljem hiš, smo prepričani, da bi obrt tu še bolj uspevala kot v Córdobi, kjer ni toliko denarja in udobnih satnovanj kot v Buenos Airesu. Par vzorcev imamo v našem uredništvu in si jih zainteresiranci lahko ogledajo.

DVA ENAKA DOGODKA

V izvirnem poročilu smo pred nedavnim čitali, da se je ustanovil odbor, ki bo zbrial prispevke za odkup Prešernove rojstne hiše, ki je ohranjena še povsem tako kot je bila za njegovega dne. Hišo nameravajo odkupiti z dobrovoljnimi prispevki vsega ljudstva ter bodo v bližini postavili novo stavbo za sedanje lastnike. V "Prešernovi hiši" pa bo Prešernov muzej.

Prav podobno novico pa so prinesli tudi buenosaireški listi o nakupu Sarmientove rojstne hiše, ki jo nameravajo pravtako odkupiti s prostovoljnimi prispevki, v enak namen kot Slovenci Prešernovo. — Tudi imata oba moža podobne zasluge za narod: Prešeren je bil naš največji pesnik, Sarmiento pa največji argentinski pobudnik za šolo in izobrazbo.

KORISTNI IZUMI NAŠEGA ČLOVEKA

Ne dolgo tega smo imeli priliko videti na lastne oči koristno iznajdbo našega rojaka, doma iz zelene Štajerske. Izumil je namreč higijenično napravo za straniščni stol, katera pri vsaki vporabi avtomatično pokrije sedež s svežim papirjem Dal je izum patentirati in je edini te vrste na vsem svetu. Nam je dejal, da bi patent oddal s primernimi procenti kaki slovenski mizarski delavnici, če bi pa te ne bilo, pa komurkoli. Prišli pi predvsem v poštev, javni lokali: šole, gostilne, hoteli itd., kjer se več ljudi poslužuje enega stranišča.

Poleg tega pa ima še drugi patent za likanje hlač; ko jih enkrat zlikaš, ostanejo trajno zlikane, četudi se zmočijo. Stopil je v stik z neko nemško tvrdko, ki mu že izdeluje potrebne pripomočke.

Izumil je tudi neki nož, za rezanje železa in odkupila mu ga je že neka francoska hiša železnine. Poleg tega pa študira še več drugih izumov in trdi, da so važni.

Kar smo videli, toplo priporočamo in želimo, da bi se s tem okoristili predvsem Slovenci.

ŽALOSTNA VEST IZ DOMOVINE

Naš rojak Ivan Rusjan, doma iz Renč pri Gorici, je dobil od doma žalostno vest, da mu je v Milanu nenadoma umrla sestra Marija, stara 35 let. Doma zapušča mater, več sestra in bratov, tu v Argentini enega brata in svakinjo; v Braziliu tudi enega brata o katerem pa ne vedo, kje se nahaja. Če bi sam ali kdo drugi čital te vrstice, je naprošen da bi poslal njegov naslov na naše uredništvo.

Vsem prizadetim naše najiskrenejše sožalje!

NA OBISK V DOMOVINO

Za nekaj mesecev je odšla na obisk v domovino Nada Godina, doma iz Trsta, ki tem potom pozdravlja vse od katerih se ni mogla osebno posloviti.

Želimo ji srečno bivanje v domovini ter skorajšen povratek.

IZ CHACA

Mislil sem, da vam bom takoj poslal naslov za pošiljenje Slovenskega lista, kakor hitro dospem v Chaco. To se n izgodilo vsled tega, ker nisem mogel nikjer dobiti primernega stanovanja. Tu pa tam sem našel kak kurnik, ki je bil brez vode ali brez luči in tudi brez obojega; drugi spet ni imel dobre strehe tako, da se je vse skozi videlo tja do neba. Počasi pa sem vendarle iztaknil nekaj primernega, kamor sva se s ženo nastanila in boste nama sedaj pošiljali list.

Kot sem vam povedal na vašem uredništvu že pred odhodom v Chaco, sem zaposlen pri znani firmi Bunge y Born, ki bo delala tukaj v Villi Villelas veliko fabriko za olje.

Saj morda vas ne zanimajo te moje čačkarije, vendar bom na kratko povedal, kako je bilo na potu sem.

Vožnja s parnikom po Río Paraná je bila zelo kratkočasna in lepa. Še le ko smo pripluli v provinco Corrientes se je naenkrat vse izpremenilo na slabše. Debele kaplje znoja so curljale vsem po razgretem obrazu in se ni bilo nikamor zateči pred pekočimi solčnimi žarki. Ko pa smo dne 9. januarja opoldan prispeli do cilja v naše pristanišče v V. Villelas, je tako neusmiljeno žgalo, da sva se bala s ženo, da se bova sevrla. Zvečer pa so prišli še stalni argentinski gostje, komarji, ki so še povečali najino gorje.

Upam pa, da se bova polagoma privadila in da bodo tudi vročina in komarji na zimo pojenjali.

Za sedaj nimam nič drugega posebnega pisati. Omenil bi le, če poznate kakega mehanika, ki je brez zaposlitve ali pa tudi težake, da jim jaz lahko pomagam do zaposlitve. Za težake bi se ne splačalo, ker ne plačajo več kot 50 centavov na uro, medtem ko mehanikom plačajo 1 peso na uro in tudi več, samo bi se moral prej v Buenos Airesu pri podjetju pogoditi, da potem ni izgovorov.

Najlepše pozdrave pošiljam uredniku S. L. ter vsem čitateljem in drugim prijateljem, prav posebno pa članicam in članom Slov. prosv. društva.

Ivan Družina.

UGODNA PRILIKA

Proda se novo sezidana hiša po zelo ugodnih pogojih v Villa Devoti. Pojasnila dobite v trg. Černič, Cnel. Romón Lista 5650, U. T. 64-1509.

ZASTOPNIK NAŠEGA LISTA ZA CORDOBO

Naš novi zastopnik za Córdobo je Drago Gregorič, pri katerem lahko poravnate naročnino za "Slovenski list". Bodite mu pri roki vsi pri nabiranju novih nraočnikov.

Veliki zavod

"RAMOS MEJIA"

VENEREAS

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje.
SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914)
KOŽA: Kronični izpahi, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki.
ZLATO ŽILO: zdravimo brez operacije in bolečin.
SPOLNA ŠIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Cicarelliju.
ŽIVČNE BOLEZNI: Nevrastenja, izguba spomina in šibkost.
REVMATIZEM: kila, naduha, gota. Šibkost srca zdravimo po modernem nemškem načinu.
PLJUČA: Kašelj, šibka pljuča.
ŽELODEC: upadel, razširjeni, kisline, težka prebava, bruhanje, rane.
ČREVA: colitis, razširjenje, kronična zapeka.
GRLO, NOS, USESA, vnetje, polipi: brez operacije in bolečin.

Popolno ozdravljenje $ 30.—
Plačevanje po $ 5.— na teden.

Naš zavod s svojimi modernimi napravami in z izvrstnimi SPECCIJALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenje zajamčeno. — Ugodno tedensko in mesečno plačevanje.

Od 9—21 ob nedeljah od 8—12

Rivadavia 3070 Plaza Once

SAMO ZA VAS

smo napravili to krasno reorganizacijo, nad katero se divijo tisoči naših klijentov

GOTOVOST — HITROST — NIZKE CENE

nudijo Vam:

NAŠE DENARNE POŠILJKE
NAŠA HRANILNICA
NAŠA PRODAJA LADIJSKIH LISTKOV
NAŠE RAZPOŠILJANJE IZSELJENISKE POŠTE

AKO STE VI ZADOVOLJNI

se mi veselimo, ker smo resnično Vaši prijatelji in smo zidali NAŠO NOVO PALAČO ravno radi Vaše udobnosti ko nas obiščete, da Vas postrežemo kakor zaslužite kot velik prijatelj naše banke.

PRIJAZNO VAS VABIMO
OBIŠČITE NAS — V VAŠO KORIST — DA VIDITE KAKO STREŽEMO

Slovenski oddelek

BANCO HOLANDES UNIDO

SUCURSAL BUENOS AIRES

CENTRALA: Bmé. Mitre 234; PODRUŽNICA: Corriente. 4900

KEMIČAR IN LEKARNAR diplomiran na zdravniški fakulteti v Pragi in zakonito preizkušen v Argentini.

Hh. Mr. Franciško Huspaur

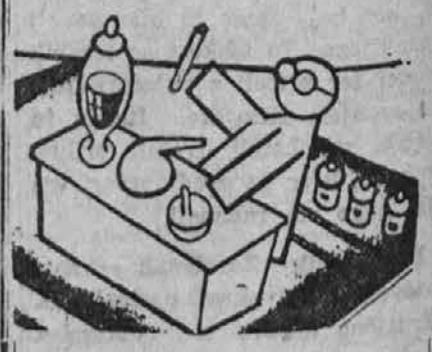

Mladeniči! Vsako pomlad se kri prenovi, pripravite se za novo življenje in spravite iz sebe vse stare bolezni s tem, da napravite krvno analizo.— Za stare klijente zastonj enako notranjost po pošti.

Dock Sud, calle Facundo Quiroga 1441 (Avellaneda) Pcia. de Bs. Aires

Vesti iz organizacij

Jan Kacin:

Z letošnjih počitnic

Predvsem je bil moj namen, da po petih letih obiščem setro in svaka, ki živita v San Basiliu blizu Ria Cuarta. Peljal sem se s pacifično železnico, z brzovlakom, iz Retiga do Laboulallee, kjer je bilo treba presesti na drug vlak iste družbe, ki vozi v Sampacho. Brzovlak je napravil samo par vmesnih kratkih postaj. In tako se je vstavil za hip tudi v Junín, kjer je več naših ljudi. Škoda, da jih nisem mogel obiskait. Hiteli pa smo tudi mimo drugih naselij ob pacifični železnici, kjer živijo naši ljudje. Vse vrste misli so mi hitele po glavi: povsod širom argentinske dežele so razmetani naši ljudje, ki se v potu svojega obraza trudijo za vsakdanji kruh ter iščejo srečo, o kateri so pred odhodom iz domovine sanjali. S takimi in podobnimi mislimi sem se ukvarjal, in žal mi je bilo, da nisem mogel vsakemu posebej od teh naših ljudi vsaj nemo stisniti roko.

Iz Buenos Airesa do Junina ni bilo opaziti velike suše, naprej pa vedno bolj. Tu pa tam je bila kaka travica ali objeden štor koruze, ki so ga lačne živali vpehane iskale. Tudi sem opazil več živalskih okostnjakov in tudi pravkar poginulih živali, ki jih po argentinski navadi nič ne zagrebejo. Psi in neke vrste šakali so se mastili z njimi.

Iz Laboulallea do Sampacha vozi vlak počasi in se na vsaki postaji nekoliko ustavi, da sprejmejo in odložе pošto ter da poseben ranašalec listov, ki je stalno na vlaku v naglici skozi okno vlaka odda vsakemu zaželjeni list, ali revijo, ki dospejo sem od prejšnjega dne. — Tudi loterijske številke prodaja ta popotnik in plačuje manjše dobitke. Po kupovanju listov sem sklepal, da se ljudje precej zanimajo za svetovne in domače dogodke.

Za družbo sem imel do Laboulallea nekega študenta, ki je odhajal k staršem v Mendozo, in pa nekega Rusa, ki je šel še naprej z mano.— Študent se je trudil obnašati se "bolj fino", kot se je bil naučil v glavnme mestu, in mu ni bilo prav, ko sem naredil prostor Rusu, ki je hodil gor in dol po vozu, kjer se vsak tako na široko sede, da ni nikjer sedeža. Jaz sem ga po obrazu takoj spoznal, da je našega slovanskega rodu.

S študentom sva se največ razgovarjala o argentinski deželi in ljudstvu, o mendoškem grozdju in vinu, ter še o marsičem drugem. Da je argentinska dežela na vse načine izkoriščena od tujega kapitala in da v Argentini pijemo narejeno vino, medtem ko grozdje gnije v Mendozi, in da tudi zasebnikom ni dovoljno delati pristnega vina, je dobro vedel. Ni pa bil povsem gotov, kako bi se dalo temu odpomoči. Nemški, italijanski in sovjetski recepti se mu niso videli ne eden ne drugi pravi in domače stranke, ga tudi niso navduševale. Jaz zase, sem mu dejal, da sem mnenja, da kar se tiče tujih sistemov, ima precej prav in da zatrdno vreujem, da se bodo našli tudi v Argentini prej ali slej možje, (saj jih je že imela več, ki so jo v stiski rešili,) ki bodo znali ustvariti boljše življenske pogoje. Tako sva se razgovarjala še o marsičem ter obdelovala domače in tuje probleme, dokler ni prispel vlak do cilja, ko sem jaz z Rusom krenil n adrugo stran, ter sva se s študentom najprisrčneje poslovila, kot je lepa navada pri pristnih Argentincih.

Rus je bil sicer dober čakarero, to sem mu kmalu opazil iz njegovega govorjenja, bil pa je zelo slabo poučen o svetovnih zadevah.— Dejal je, da je prišel še pred vojno s starši iz Sibirije, ko je bil še čisto majhen. Pisati se ni naučil in brati tudi ne. O Rusij, svoji domovini, je vedel samo toliko, da so sedaj tam sovjeti. Drugače pa je bil pristna dobrosrčna slovanska duša. Ponudil sem mu nekaj torte, kar je brez obotavljanja vzel in mi je zato večkrat ponudil piva, ki ga je kupil hladnega na vlaku. Bil je v Buenos Airesu, da si ga malo ogleda, pa je dejal, da bo le na pampi ostal. Nekaj postaj pred San Basiliom, kamor sem bil namenjen, sva se poslovila.

Kot sem v začetku povedal, je bil moj glavni namen obiskati sestro in svaka. Pred petimi leti, ko je bila v Buenos Airesu največja kriza, sta se bila odločila, da poizkusita srečo na kampu. Odpravila sta se na deželo skoro na slepo. Vse njuno premoženje je bila postelja in nekaj v culo zvezanih cunj. Parkrat sem jih moral jaz nekoliko podpreti, dasi so tudi za mene bile razmere pri "Slovenskem tedniku" vse prej ko rožnate. Danes pa ima svak v družbi veliko kovaško delavnico, bognarski oddelek in prodajalnico potrebščin za poljske stroje. Ko sem bil tam, so ravno dospeli poljedelski stroji iz Češkoslovaške, ki pa niso zadostovali za vse povpraševalce; svaku še vedno pri manjkuje kapitala.

"Jaz se čudim," je dejal, "da Jugoslvoani in pred vsem tisti, ki so zato poklicani, niso še mislili na to, da bi bilo za naš skupni napredek življenjsko važno, če bi imeli svoj lastni denarni zavod. Pomisli. koliko našega denarja leži po tujih bankah in se z njim okoriščajo tuji ljudje. Če pa bi hotel naš človek dobiti posojila pri njih, bi zaman prosil. In kolikokrat bi se lahko naši ljudje z malenkostnim posojilom pomagali do boljših gospodarskih pogojev. Popolnoma prav imate pri "Slovenskem listu" ko se trudite, da bi našo kolonijo poleg kulturno tudi gospodarsko organizirali. Kakšnih neprecenljivih korsiti bi bilo to za nas vse skupaj, bi šele potem prav spoznali. Potem bi se šele prav izplačalo misliti, kako bi si naši ljudje na deželi pomagali do boljših gospodarskih uspehov in življenjskih pogojev, dasi sem jaz mnenja, da je tudi v takšnih razmerah kot so sedaj vsekakor boljša in sigurnejša bodočnost na kampu, kot pa v mestu. Jaz zase vem, da bi v mestu ne bil nikoli dosegel tistega kar sem tu. Imam zasigurano delo, že precejšnje premoženje, tri otroke in tudi več se jih ne bojim, dasi bi me v mestu še z enim ne hoteli nikjer in bi tudi ne imel dohodkov, kot plačajo delavce tam, d abi mogel misliti na večjo družino; poleg tega ima tudi žena, kot modistka, dober zaslužek; dela doma in kolikor hoče; ima stalno dve šivilji in ne zmagujejo dela, čeprav pomaga pri hiši pestunja in perica. Oba pa potrebujeva kapitala; ona za svojo in jaz za svojo obrt, da bi ju res lahko razvila in s tem zadostila vsem potrebam. Pa upave, da bova sčasoma, če bo mal osreče in zdravja, vse dosegla."

Tako je dejal svak in meni se zdi, da je precej resnice v njegovih preizkušenih besedah. Svetoval mi je tudi, naj bi priporočal, sedaj ko poznam od bliže razmere na deželi, našim ljudem, naj si skušajo ustvariti gospodarsko samostojnost na kampu.

(Dalje prhiodnjič.)

TRETJI OBČNI ZBOR

G.P.D.S. v Villi Devoto bo imelo dne 20 t. m. svoj tretji redni občni zbor ob peti uri pop. Prisotnost vseh članic in članov obvezna.

PEVSKE VAJE

Jutri, v nedeljo se vršijo redne pevske vaje za mešan zbor. Pridite vse pevke in točno ob uri.

DOMAČA ZABAVA V SPD. I.

Preteklo nedeljo se je vršila napovedana vinska trgatev Slovenskega prosvetnega društva, ki je potekla v največjem razpoloženju.

Imamo tudi nekaj fotografskih posnetkov, ki si jih lahko ogleda vsak v društvu, kogar zanimajo, in si jih naroči.

Prvo nagrado za "tatvino" je dobila Sofija Sulič, drugo Ivanka Mlečnik in tretjo Marija Drufovka

KVARTET "JADRAN"

Jugoslovanski kvartet "Jadran" (Arion) še zmerom poje v Radio Cultura LR 10, toda ta mesec ne ob nedeljah marveč vsak ponedeljek ob 7., 8., 9. in 10. zvečer. Prijateljem kvarteta sporočamo, da se je te dni vrnil iz Montevidea kvartetov tenor g. A. Svičareviá, ki bo sedaj spet redno nastopal. Tekom enega prihodnjih prenosov se bo pel jugoslovanski "tango" "Marijana" od Klavierja.

LISTNICA UREDNIŠTVA

J. S. Brasil. — Naročnino za Vas in za dva nova naročnika prejeli. Hvala! Pozdrav!

D. L. Necoshea. — Naročnino prejeli v redu za leto 1938. Zdravo!

Prva Hrvatska štedionica, Zagreb. — Naročnino za leto 1938 prejeli potom tukajšnjega poslanstva v redu. Pozdrav n hvala!

Izseljenški ref. Ljubljana. — Liste smo Vam dostavili in upamo, da bo odslej v redu. Naročnino tud iprejeli v redu za leto 1938. Zdravo!

M. B. Castelar. — Naročnino prejeli, hvala. Pravite, da bi moral biti list še bolj delavski. Mi misli. mo, da bolj delavski ne more biti kot je, saj ga sami delavci čitajo in vzdržujejo in tudi pisan je za njihove koristi. Pravite, da bi lahko kaplan Janez malo manj propagiral za maše, je to, kot sami pravite, njegov poklic in če je mož značajen more to tudi na zunaj pokazati. Sicer pa je vsakemu prosto, da lahko misli o stvareh onkraj kakor sam hoče. Pri našem listu pa je svoboda ter lahko vsak pove svoje mnenje in prepričanje v kolikor jih mi moremo kot preizkušene spoznati za potrebne in ko-

R. B. Rosario. — Naročnino prejeli, najlepša hvala. Naslov bomo tudi spremenili. Pozdrav!

J. M. Brasil. — Naročnino od omenjene svote smo odšteli. Kot nam je znano je dospelo veliko število šolskih knjig na tukajšnje poslanstvo. Čemu se ne poslužite našega nasveta? Pozdrave!

J. P. Brasil. — Mi Vam dostavljamo list n adrugo številko kot jo imate, kar bo najbrž tista pomota, da lista ne dobivate. Sedaj smo popravili. Pozdrav!

A. B. Rosario. — Naročnino prejeli v redu. Zaostale številke bomo poslali. Pozdrav!

J. Z. C. Rivadavia. — Naročnino, zaostalo in za naprej, prejeli. Vašega bratranca Jožefa Ferletič, doma iz Dola na Krasu, iščete. Ce bo čital sam te vrstice ali drugi in če nam bo dal naslov, Vam ga bomo radevolje sporočili. Najlepše pozdrave celi družini!

S. B. Bs. Aires. — Naslov spremenili. Mnogokrat so naslovi tako slabo napisani, da moremo pogledati v seznam krajev ali ulic, da ugotovimo pravo ime, kajti tukaj je mnogo tujih imen, ki nimajo nič opravka z argentinskim pravopisom. Zato se tako rade urinejo pomote. Pozdrav!

M. N. Bahia Blanca. — Medtem ko ste Vi ponovno naročila in plačala list, ki smo ga Vam bili ustavili, ni bilo upravnika doma. Zato je marsikaj zaostalo. Glavni predpogoj za redno dobavanje lista je točno plačana naročnina, kajti ko list enkrat ustavimo, ne moremo kar tako hitro uvrstiti imena v seznam naročnikov, ker moremo tudi na kaj drugega misliti, ne samo na zanikarnost naročnikov, ki nam po nepotrebnem pripravljajo delo. To naj bi veljalo tudi za druge.

Sprejmite najlepše pozdrave.

J. N. Misiones. — Naročnino prejeli potom čeka B. G. v redu. Ker so tudi drugi Vašega imena in priimka, se nam prav lahko zgodi pomota, če se ne navede poleg imena tudi kraja. V ostalem pa nas veseli, da se Vam dopade S. L. Pozdrave vsem!

M. B. in J. B. Uruguay. — Vendar ste spoznale kako dobro dé človeku, če ga kje daleč na kampu dohiti "Slovenski list", ki vse natančno pove, kar je važnega in zanimivega, bodisi iz domovine ali iz ostalega sveta. Kot želite vama bomo list pošiljali. Naročnino bosta že poravnali ob priliki. Pozdrave!

S. Com. Rivadavia. — Nič zato, če ste malo zakasneli, samo da je dobra volja. Torej naročnino smo sprejeli v redu. Pozdrav!

v vsako izseljensko hišo "Slovenski list"

Ruska klinika za vse bolezni

Za venerične bolezni, spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost razpolaga klinika s posebnim konzultorijem, kateri se nahaja pod vodstvom poznanega specialista za navedene bolezni

Dra. A. IZAGUIRRE-a.
Razpolaga z 10 specializiranimi zdravniki za razne bolezni

— Imamo zdravnike specialiste za bolezni na pljučah, obistih jetrah, žalodcu, žičevju itd. Za bolnike iz notranjosti imamo rezervirane sobe (kakor za ženske, tako tudi za moške) s posteljami. Cena od 1 $ dalje dnevno. Dajemo nasvete pismenim potom, za mali honorar.
Zdravniški pregled za vsakovrstne bolezni $ 3.—

Ordiniramo: od 9—12 i 15—21.
V needljah in praznikih od 9—12.
GOVORI SE SLOVENSKI

SUIPACHA 28

PUST 1938

Letošnji pust proslavita 'PROSVETA' in 'TABOR' skupaj in sicer:

26. FEBRUARJA ob 21.
v prostorih "Prosvete" ul. Gral. César Díaz 1657. Na sporedu bo vesela igra v enem dejanju in še marsikaj drugega, poleg plesa in poštene zabave.

1. MARCA ob 20.15
pa v prostorih "Tabora" ul. Paz Soldán 4924.

OBAKRAT
bodo prostori lepo pripravljeni in tekom proste zabave bodo mnoga presenečenja in zabavne igrice skrbele za veselo pustno razpoloženje.

Slovenci doma in po svetu

KONFINIRANCI SO SE VRNILI

Do sedaj sose iz konfinacije vrnili: Živec Fr., iz Barkovja, Sajovič Jakob iz Hruševja pri Postojni, Čuk Milan iz Postojne, Lenček Ivan iz Postojne, Doleš Anton iz Postojne in Sink Karel iz Višnjevk v Bravi. Od drugih se še ni nobeden vrnil, tako ne Bevk, Leban in drugi.

RAZPUST UPRAVNEGA SVETA KMETSKE POSOJILNICE V LIBUŠNJI

Načelnik italijanske vlade Mussolini je z dekretom od 7. decembra 1937. razpustil upravni in nadzorni odbor Kmetske posojilnice v Libušnji. Dekret ne navaja nobenega razloga, temveč se sklicuje samo na zakon od 17. julija 1937. ki vsebuje odredbe za zaščito hranilnih vlog, in na predlog glavnega inšpektorja. Razpust je vzbudil med slovenskim prebivalstvom veliko presenečenje in krožijo med ljudstvom najrazličnejše domneve, ki so dale vladi povod do takšnega sicer neupravičenega ukrepa.

NOVEGA IZ STRŽIŠČ

Naša nad 700 m visoko ležeča hribovska vas čepi na pobočju mej ne Črne prsti. Zakopali smo se že v zimski mir in smo veseli, ko sliši mo, da bomo dobili v kratkem vrsto slovenskih knjig. Mi zelo radi čitamo in smo v teh hudih letih po večkrat prebrali vse, kar smo dobili. — Z letino smo dokaj zadovoljni. Zlasti nas je blagoslovil ljubi Bog s krompirjem, ki uživa kot sadni krompir v vsej deželi sloves. Upamo, da nam bo prinesel precej lire v vas. — Iz Abesinije se je vrnilo več naših fantov. Veseli smo jih, ker so ostali zdravi in nepokvarjeni in jih je vojna dobro izšolala. Nekateri so si napravili tudi lepe prihranke.

POLEDICA

Po silnem mrazu prvega tedna v novem letu je omiljenje, ki je nastopilo z nedeljo 9. pr. m. prineslo nevarno poledico po vseh cestah in poteh po Tolminskem in tudi drugod v deželi. Promet je bil par dni zelo otežkočen in pripetil eso se tudi številne nzegode, k sreči, brez hudih posledic.

LEPA PRIDOBITEV

Pred časom smo poročali o lepi pridobitvi, ki jo je doseglo učiteljišče v Tolminu s tem, da so bile v treh razredih vpeljane tri tedenske obligatne ure slovenščine. V pojasnilo moram odanes dodatno poročati: v drugem, tretjem in četrtem razredu učiteljišča se poučuje slovenščina v italijanskem učnem jeziku po tri ure na teden . Pouk se vrši na podlagi slovnice dr. G. Nemi "Gramatica della lingua Slovena". Učenci so veseli nove odredbe in upamo, da bo uspeh zadovoljiv. Nerodno je, ker se pouku ni oskrbela vsa potrebna pažnja.

KMETIJSKI IN UČITELJSKI NATEČAJI

Trst, januara 1938. — Za lansko leto so bili prirejeni rtije natečaji za pospeševanje raznih panog kmetijstva v vsaki pokrajini posebej a skupni natečaj bo v Rimu za vse nagrajene najboljše kmetovalce vsake province. V goriški pokrajini je bilo poleg tega razpisanih še S natečajev in sicer za razširjenje žita, racionaliziranje zemljišč, pridelovanje krompirja, sena itd. v tržaški pokrajini pa za žito, odstranjevanje kamenja s kraških polj, za silose, higijenska gnojišča itd. V tržaški pokrajini je bilo razdeljenih 400 nagrad v znesku 80 tisoč lir. Nagrajeni so bili poleg ostalih: Gabrijelčič Ludvik iz Praprotnega pri Nabrežini, Černe Albina iz Tomaja, Tavčar Alojz iz Dutovelj in Mrhar Anton iz Razdrtega. 150 nagrad so razdelili v goriški pokrajini. Izmed drugih so bili nagrajeni tile: Pahor Oskar iz Prvačine, Volčič Ivan iz Črnič, Žgur Josip iz Podrage, Luznik Franjo iz Poljubina, Kosmač Pavel iz Ledin, Kovačič Alojz iz Idrije ob Bači, Rudolf Karel iz Loma pri Črnem vrhu, Golja Mihael iz Sela pri Podmelcu, Hrast Anton iz Livka, Klanjšček Anton iz Vrtojbe, Uršič Ciril iz Idrskega, Gorkič Ivan iz Preserja, Ušaj Josip iz St. Petra pri Gorici, Savnik Karl iz Bilj, Pregelj Franc iz Vipave ter še nekatere mlekarske zadruge. Za največji pridelek koruze v goratem kraju je prejel Golja Ivan iz Idrije najvišjo nagrado v znesku 2.500 lir. Poslali ga bodo tudi v Rim.

Z začetkom leta je bilo razpisanih nekaj natečajev za učiteljska mesta od IV. do V. kategorije, in to v Trstu, Gorici, Puli in na Reki. Za udeležbo je treba najmonje 5 let službe in priložiti je treba 9 raznih dokumentov.

PODKRAJ NAD VIPAVO

Hudo zimo smo preživeli v zadnjih dveh tednih. Snega nam ni manjkalo in tudi mraza ne: prišli smo do 15 in celo 17 stopinj pod ničlo. Kljub tmeu ni zamrlo delo. Zlasti živahno je v gozdovih domačih posestnikov, kjer je dosti bukovja, ki je sedaj zelo iskano. Sekira poje in čoke vlačimo. Kmetje plačujejo s skupičkom svojih bukovih plohov, ki imajo razmeroma dobro ceno, stare dolgove, delavci pa pridno zaslužijo. In tako teče naše življenje kljub hudi zimi vedro naprej.

TOLAŽBA

Pri obisku jugoslovanskega mini strskega predsednika v Rimu je bi lo razglašeno, da je vladni načelnik izdal milostni odlok, po katerem bodo raznim političnim konfiniranccm odpuščene njihove kazni. Mnogi se vznemirjajo, ker ta odlok še ni prišel v celoti v veljavo. Zvedeli smo: v goriški pokrajini se je vrnilo do sedaj domov pet političnih konfinirancev, za mnoge druge je postopanje v teku. 21 oseb, ki so bile v goriški pokrajini zaradi političnih prestopkov pod nadzrostvom, je tega nadzorstva oproščenih.

SMRTNA NESREČA

V Trstu se je smrtno ponesrečil 43-letni delavec Lojze Petelin iz Škednja. V družbi treh tovarišev je nalepil na zidarsko ogrodje palače neapeljske banke, ki jo pravkar gradijo na korzu Viktorja Emanuela, velik reklamni lepak. — Ko so že pospravljali lestve, je Petelin padel z višine enega nadstropja na kamnito cestišče in si prebil lobanjo. Še preden so ga prepeljali v bolnišnico, je poškodbi podlegel. Zapustil je ženo in tri nedorastle otroke.

NESREČNO JE PADEL IN ZMRZNIL

Pred dnevi se je vračal iz Tolmina proti domu na Prapotnem 45 letni posestnik Anton Janež. Bil je v Grici pri invalidni komisiji in bi bil moral drugi dan v Videm. Ko je šel iz Tolmina, mu je na klancu, ki pelje od Tolminke proti Poljubinju, na ledeni cest izdrsnilo — bil je invalid — in je na izbočenem tlaku tako nesrečno padel, da ga je zaneslo pod cesto, kjer je hudo ranjen obležal in zmrznil. Zapušča vdovo z nedoraslimi otročiči. — Pokoj njegovi duši.

TEŽAK PADEC NA DELU

Anton Mihelič, delavec iz Bovca, je pri nekem delu v bližini Soče tako nesrečno padel, da si je pretresel možgane. Odpeljati so ga morali v goriško bolnišnico.

DRUGA ELEKTRARNA NA SOČI

Kakor sm oizvedel iiz poučenih krogov, bodo v kratkem začeli z gradbo druge elektrarne na Soči. — Centrala te elektrarne bo v Plavah jez pa bo nad kanalskim železniškim mostom pri Ajbi. Od tam bo podzemeljski odtok Soče na desnem bregu pod Gorenjim poljem do centrale v Plavah. Ljudstvo se veseli novega dela in upa na primeren zaslužek.

DROBNE VESTI

—ZARADI BEGA čez mejo so bi li prijavljeni sodišču 18 letni Andrej Rožinec in 19 letni Karlo Gominšek, oba od Sv. Kriza na Vipavskem, 23 letni Benedikt Padovan, 25 letni Stanko Mužina iz Steverjana ter 28 letni Ivan Princič iz Cerovega pri Biljah.

—Trst.—Sodišču so bile predane sledeče mlekarice, ker so prodajale mleko pomešano z vodo: Emilija Cerovac iz Sv. Martina pri Buzetu, Ana Pohlen iz Buzeta, Frančiška Merlin iz Trsta. Ema Krulčič iz Roča, Marija Božič iz Lanišč, Alojzija vd. Ukmar iz Koprive na Krasu in Hermina Luin iz Trsta.

..—Trst.—U Rimu je umrl Josip Marušič(Giuseppe Marussig,) književnik, novinar in fašist iz Opuzena v Dalmaciji. Boi je sodelavec "Piccola", in je bil poznat po romanu "Uomini di confine" v kojem je dokazival talijanstvo Dalmacije.

—Trst.—Zopet se je zgodila težja nesreča z vozom, pri kateri je bil težko ranjen voznik Ivan Košuta iz Sv. Križa. — Pri čiščenju okna je padla na tla služkinja Angela Vižintin in si zlomil harbtenico.

—Trst.—Splovili so veliko motorno ladjo "Vega", ki je zgrajena na račun norveške trgovske mornarnice.

—Trst.— Sulčič Josip iz Nabrežine je bil obsojen na 8 meseeev zapora, ker s eje zoperstavljal železniški milici, ko se je peljal v vlaku brez listka.

—Trst.—Pečenko Josipina je padla na mrzlih tleh ter se po rokah tako močno pobila, da se bo morala zdraviti v bolnici pet tednov.

—Trst.—Andrej Valenčič, (star 82 let, je pri padcu dobil težje poškodbe in so ga odpeljali v bolnico. Ob tramvajske tračnice se je spotaknila in tako nesrečno padla Marija Lojk, stara 37 let, da so jo morali zaradi velike rane na kolenu odpeljati v bolnišnico.

—Videm.—Zaradi tatvine je bila obsojena Albina Legiša, stara 20 let, na 4 mesece zapora.

—Vrhpolje.—Huda nesreča se je pripetila 29 letnemu Francetu Krapežu, ki je padel po stopnicah iz prvega nadstropja in si nalomil tilnik. Domači so ga prepeljali v goriško bolnico, kjer pa dvomijo v okrevanje.

..—Gorica.—Na korzu je prišlo do prometne nesreče. Lenšček Friderik iz Ajdovščine se j e zaletel z motociklom v avtomobil. Nesreč než si je zlomil nogo, pri čmeer mu je kost izstopila. Prepeljali so ga v bolnišnico.

—V Trstu se je smrtno ponesrečil 50 let stari zidar Marij Gabrijelčič.. S strehe neke petnadstropne hiše je padel na dvorišče in se pri priči ubil.

—Bencin je zopet skočil v ceni in sicer od 3.35 na 3.43 lire liter.

—"Befana fašista". — Mesto miklavževanja je zavzel pri nas praznik sv. Treh Kraljev. Ta dan je določen za obdarovanje otrok. V goriški pkorajini je bilo ta dan po poročilih italijanskih listov, razdeljenih med otroke 20 tisoč ovojev daril: obleke, obutev, igrač in slaščič.

—Col. — Posestniku Francu Kofolu je zgorel senik, v katerem je bil opreko 200 kvintalov sena. Požar se je razširil tudi na stanovanjsko hišo tre na gospodarsko poslop je. Zgorelo mu je še 10 kub. metrov lesa, pohištvo in mnogo orodja. Škodo cenijo nad 40.000 lir.

—Gorica. Pre goriškim sodiščem je bil obsojen na dva meseca zapora 22letni Anton Vidic, ker se ni pravočasno prijavil k naboru.

—Dva mseeca in 15 dni zapora je dobil 24letni Gorkič Just iz Vrtojbe, ker je pobiral staro vojaško železo in ni tega naznanil oblastem

—Žrtev granate je postal 43letni posestnik Andrej Petrevčič, ki so ga našli v neki jami blizu Grgarja nekaj dni po nesreči mrtvega.

—KANAL.—Za tajnika krajevne fašistične organizacije je bil imenovan Ivan Cachiatti, dosedanji tajnik Lojze Gersini (Geržinič) je bil odstavljen.

—V obmejni vasici Medvedjem brdu pri Godoviču se je pred dnevi zgodila žalostna nesreča. Trije otroci Ivana Žaklja so ostali nekega večera sami doma in postali žrtev plina in dima, ki se je razvijal iz gorečih drv pod pečjo.

Ako hočete biti zdravljeni od odgovornega zdravnika
zatecite se k
Dr. A. GODEL
AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE,
ZDRAVLJENJE PO FRANCOSKIH IN NEMŠKIH NAČINIH
Krvne in kožne bolezni
ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO
Ženske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. — Specija- listi za pljučne, srčne, živ reumatične bolezni
ŽARKI X — DIATERMIA — ANALIZE
Sprejema se od 9. do 12 in od 15 do 21.
GOVORI SE SLOVENSKO
CALLE CANGALLO 1542

Obiščite krojaćnico UŠAJ
ki vam nudi v vsakem oziru najboljšo postrežbo

GARMENDIA 4947
Paternal, Bs. Aires

CON FRIO O CON CALOR
BEBA QUILMES,
LO MEJOR

—**12letni Friderik Malič iz Peči** se je drsal na zaledeneli Vipavi, ko se mu j neenadoma udrl led pod nogami. Iz vode so ga povlekli šele čez tri ure in po mučnem iskanju. seveda že mrtveka.

—**Zaradi bega čez mejo je goriško sodišče** obsodilo 33 letnega Gabrijela Mastna iz Gorice na tri mesece in 15 dni zapora ter 2,200 lir denarne kazni. Masten je bil obsojen v kontumaciji. Zbežal je v Avstrijo. — Na sodišču v Tolminu so iz enakih razlogov obsodili na tri mesece zapora in 2,000 lir denarne kazni Franceta Kendo, ki je zbežal v Jugoslavijo.

—**V Ustju pri Vipavi pa je težak** kmečki voz povozil 5letnega Hermenegilda Droža in njegovo sestrico Emo. Deček je bil pri priči mrtev, deklico, ki so ji kolesa zdrobila obe nogi, zdravijo sedaj v goriški bolnišnici.

—**Trst.—Služkinja Ema Verčon** je bila obsojena zaradi tatvine na 500 lir denarne kazni pogojno in brez vpisa v kazenski list.

—**Trst.—Zaradi pijanosti ter zoperstavljanja oblastem in motenja** miru je bil obsojen pogojno na 6 mesecev zapora in 100 lir denarne kazni Ivan Pregarc.

—**Trst.—V petrolejskih skladiščah** pri Sv. Soboti je pred dnevi nastal nevaren požar. Mehanik Karel Brumat je pri tem dobil nevarne opekline. Tržaškim gasilcem pa se je kmalu posrečilo ogenj omejiti in pogasiti. Tako so preprečili več je katastrofo, ki bi lahko uničila tovarno in zgradbo v okolici.

—**Trst.—Papež je imenoval za** škofa v Chioggiji Ivana Ambroža (Ambrosich), patra Hijacinta iz kapucinskega samostana v Trstu. Imenovani je po rodu Tržačan. Rodil se je 29. januarja 1887. Prej je bil župnik v Adriji (Polesine).

JUGOSLOVANSKI PROFESOR V MADRIDU

Te dni je prispel iz Beograda v Madrid profesor Ivanovič, ki bo odšel na fronto, da se prepriča na lastne oči o vojnem stanju in bo ob tej priliki obiskal tudi Jugoslovane, ki se borijo za svobodo španskega naroda. Izjavil je, da se jugoslovanski narod zelo zanima za španske dogodke in da vsak dan čaka, kdaj bo prispela vesela vest, da so Španci zmagali v boju proti fašistom. O lažnjivih vesteh, ki jih širijo med ljudstvom in demokraciji sovražni elementi, je dejal profesor Ivanovič, da ima jugsolovanski narod svoje mnenje in dobro ve, kaj hočejo doseči z njimi.

SLOV. IN HRV. KNJIŽNE PUBLIKACIJE V JUL. KRAJINI

V letu, ki se je pravkar zaključilo, so se izdale v Julijski Krajini sledeče slovenske in hrvatske publikacije:

Goriška Matica

je izdala kot redne publikacije:

1. Koledar za leto 1938, 2. France Bevk: "Ubogi zlodej", povest; 3. Grazia Deledda: "Sardinske novele", prevel Ivo Dren; 4. "Lažnivega barona Münchhausena čudovita potovanja po suhem in po morju", poslovenil Nande Vrbanjakov; 5. Jakob Trnovec: "Dobro, bolje, najbolje", poučen spis iz tehnike; 6. France Bevk: "Srebrniki" povest; 7. Josip Ribičič "Mihec in Jakec", zabavna knjižica s podobami.

V književni družini "Luči"

8. Poljudno-znanstveni zbornik "Luč", X. snopič; 9. Bogo Vremec: "Le hrepenenja", novele; 10. "Poljski pripovedniki", novele, v prevodu Iva Lesjaka.

V "Biblioteki za pouk in zabavo"

11. XX. zvezek: Sergij Mantuani "Hiša", in drugi spisi; 12. XXI. zvezek: P. Voranc "Boj na poziralniku", in drugi spisi.

Goriška Mohorjeva Družba

je izdala: 1. "Besede", 2. "Molimo", molitvenik; 3. "Zvezda", 4. "Prigode gospoda Kozamurnika", 5. "Molitvena ura"

Založba "Sigma"

v Gorici je izdala: 1. "Črna orhideja", in 2. "Pratika za leto 1938".

Družba Sv. Mohorja za Istro

je izdala: 1 "Zabavnik", 2. "Zapisnik 1938" in 3. "Knez sa Tahitija".

Dalje so izšle še tele knjige: Dr. Pavlica "Nedeljsko branje" II. zve- Gabršček "Moje molitve", Nauk in molitve.

"Vedež 1938" v založbi Štoka v Trstu.

Celotno so izdali leta 1937. 25 knjig v skupni nakladi okoli 100.000 izvodov.

Dopolnine volitve v senat

BEOGRAD, 9. februarja 1938— Uradno poročilo o izidu volitev novih senatorjev, ki so bili izvoljeni namesto onih, katerim so mandati potekli letos 3. januarja, se glasi: Volitve so bile v vseh banovinah, razen v Zetski, kjer ni potekel mandat nobenemu senatorju. —Po re zultatih volitev je dosegla JRZ absolutno zmago in dobila 17 mandatov od skupnega števila 23. V banovinah: moravska, vardarska, drinska, dravska, vrbaska in na področju Beograda so bili izvoljeni vsi senatorji z liste JRZ, in sicer v moravski 1, v vardarski 3, v drinski 2, v dravski 1, v vrbaski 1 v Beogradu 1. — Opozicija ni imela svojih list v teh volilnih enotah, ker ni imela niti zadostnega števila podpisnikov za predložitev kandidatskih list. Največje zanimanje je vladalo za volitve v donavski, primorski in savski banovini, kjer so bile postavljene tudi opozicijske liste. V donavski banovini je JRZ dosegla absolutno zmago in dobila vse mandate. Lista združene opozicije, katere nosilec je bil g. Ilija Trifunovič-Birčanin, ni dosegla niti polovico količnika in je dobila vsega 80 glasov proti 821, kolikor jih je dobila JRZ, ter je tako doživela popoln neuspeh. — V primorski banovini sta bili dve kandidatni listi, razdeljeni med JRZ in bivši HSS. Dobljeno število glasov kaže nedvomno moč JRZ, ki je dobila dve petini vseh oddanih glasov. — V savski banovini je bil uspeh JRZ prav tako zelo značilen. Od 7 mandatov je JRZ dobila 2, od števila glasov je JRZ dobila skoro polovico glasov nasproti bivši HSS, odnosno eno tretjino vseh v tej babanovini oddanih glasov. Po skupnih rezultatih je JRZ dobila 17 mandatov, bivša HSS 6, združena opozicija 0. — Tudi te volitve so jasno pokazale, da ljudstvo popolno zaupa JRZ, ki je dobila absolutno večino v vseh banovinah, razen v primorski in savski, kjer pa so se njene sile prav tako močno uveljavile z doseženim številom glasov in mandatov, katerih odnos napram opoziciji, bivši HSS, kaže nedvomno vitalno moč in napredek JRZ.

Slovenkam v La Plati.

in okolice naznanjam, da sem otvorila modern salon za ženske, ki je opremljen z najmodernejšimi inozemskimi aparati za **onduliranje "permanentes" 1ras.** po vseh predpisih najnovejše mode.

Priporoča se za obilen obisk

JOLANDA BREGANTOVA
Calle 67, No. 102 esq. 118,
La Plata

Vsakovrstne bolezni, notranje in zunanje

Venerične bolezni se zdravijo na gotov in modern način. — Ugodno plačevanje. — Prvi pregled brezplačno. GOVORI SE JUGOSLOVANSKI. — Sprejemanje bolnikov od 3 ure do 8 zvečer.

Dr. ANTONIO PEREDA

MEDRANO 151 **BUENOS AIRES**

Na novo otvorjen

Restaurant Internacional

Vam nudi velike zračne prostore, obširno dvorišče, kegljišče (v kratkem tudi krogljišče).

Hrano prvovrstno in veliko izbero vin.

Za obilen obisk se priporoča

EMIL JERKIČ

JORGE NEWBERRY 3372 (skoro na vogalu Alvarez Thomas) — BS. AIRES

Agencija

PUTNIK

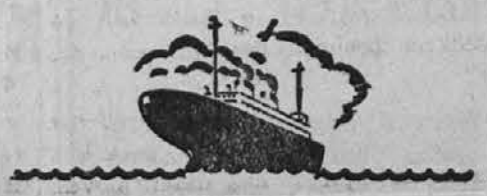

SAN MARTIN 345/I
BUENOS AIRES
U. T. 31 - 8759

Samo pri nas dobite najceneje ladijske listke

Prodaja listkov za Jugoslavijo, Italijo in vse druge dežele. Vsakemu potniku preskrbimo kabino in druge ugodnosti. Preskrbimo popolnoma brezplačno tudi vse potrebne dokumente.

Ako rabite kake dokumente, prevode ali pravno zaščito

AGENCIJO "PUTNIK"
Lastnik: Anton Kolungja

FAVSTA

Naj je bila brezčutnost prisotnih še tolikšna, vendar se niso mogli ubraniti groze. A trepet, ki je izpreletaval razkolnišne škofe in kardinale, je imel očividno še drugi vzrok. Njih pogledi so tesnobno begali od Favste do kardinala Rovennija. Rovenni sam pa se je željno oziral proti samostanu in mrmral:

"Kako je to, da Sikst ne pride?"...

Favsta je počasi vstala. Brez srda, a tudi brez usmiljenja je zazvenel njen kovinski glas v mrzlo noč:

"Molimo za duši teh dveh nesrečnikov in prosimo Vsevišnjega, da bi zadela vsakega izdajalca strašna kazen, kakor je zadela kardinala Farneškega..."

Sredi stavka je premolknila. Ustnice so ji pobledele. Osupel drhtljaj jo je izpreletel od glave do nog in njen črni pogled se je strme uprl v moža, ki je baš tisti mah preskočil obzidje.

"Pardaillan," je zaječala kakor iz uma. "Evo nas, Violetta..."

S tem glasnim klicem je Pardaillan kakor bomba predrl vrsto straž in planil v redo polkroga. Karel Angoulemski in vrli Picouic sta mu sledila za petami...

"Vojniki", je ukazala Favsta. — "Primite te ljudi"...

Halebardirji so planili. Pardaillan je zagrabil za meč...

LVII.

Kazen in plačilo

Za Violettino razpetje na križ je Favsta potrebovala krvnika. Našla ga je v ciganu Belgoderu, očetu Ivane Fourcaudove.

"Tvoja starejša hči je mrtva, a mlajša živi," mu je dejala, da bi ga pridobila za strašni posel. "Ako usmrtiš cigančico, ti vrnem Stello..."

In Belgoder se ni upiral. Opravil je rabeljski posel in je privezal Violetto na križ. Že iz mržnje do Clauda se ne bi bil branil tega dejanja, tudi da ni bilo njegove divje očetovske ljubezni!

Ko pa se je cigan po storjenem delu umaknil iz polkroga kardinalov k znožju vrtnega obzidja, je kmalu začul na oni strani glasove ljudi. Prisluhnil je. Čim delj jih je vlekel na uho, tem bolj sumljivi so se mu zdeli. Nič več ni mogel dvomiti, da nevidni prišleci nekaj vedo, da se hočejo splaziti na vrt... in, kar ga je najbolj prestrašilo: da iščejo Violetto...

Divji in prenagel, kakor je bil, ni dolgo pomišljal; vzpel se je po razpadajočem zidu in skočil na ono stran. Morda ne bi bil storil tega, če bi bil vedel, da bo pal baš v naročje svojega sovražnika Clauda. Silna desnica bivšega krvnika ga je bliskoma pograbila za vrat in ga je potisnila k tlom.

"Naprej, vi trije," je zamolklo viknil mojster Claude svojim tovarišem. — "Držim ga in poznam ga. Sam bom opravil z njim"...

Pardaillan, Karel Angoulemski in Picouic so drug za drugim izginili preko zidu. Mojster Claude je stresel cigana, kakor bi mu hotel pokazati svojo moč; nato ga je postavil na noge in je izpustil njegovo grlo. Belgoder je bil bled in prepaden, obenem pa je vsaka črtica njegovega obraza drgetala od zakrknjene zlobe.

"Kaj hočeš?" je osorno vprašal bivši krvnik. "Česa iščeš tod?"

"Ali mar ne slutiš?" se je togotno odrezal cigan.

V rdečkastem odsevu plamenic, ki so gorele na vrtu, sta gledala drug drugega kakor dva psa krvaša.

"Spravi se," je zarohnel mojster Claude.

"Na tvojo besedo ne, ki si kriv nesreče mojega življenja..."

"Brezumnež," je odvrnil krvnik. "Povedal sem ti že, da sem hotel le srečo tvojih otrok... In tudi: ali se nisi dovolj osvetil? Jaz sem ti vzel Floro in Stello, ti pa si mi ugrabil Violetto"...

"To ni dovolj," je zaškrtal cigan. — "Premalo je. Ne bojim se te, mojster Claude. Nocoj ti gledam v oči in ti vračam resnico za resnico, gorje za gorje.. Premalo, sem rekel, zakaj Flora je mrtva. Njena smrt pomeni Violettino smrt.

Claude je pograbil suho hrastovo vejo, ki mu je visela nad glavo, odlomil jo in jo zavihtil nad ciganom:

"Spravi se, pravim..."

"Pojdem," je odvrnil Belgoder. "Le toliko še počakam, da spuste mojo hčer iz samostana... Zastran tvoje dekline pa znaj..."

"Stoj," ga je prekinil Claude. "Ako ti vrnejo otroka, tem bolje. Toda ne drzni se izreči grožnje zoper mojo hčer,"

"Grožnje, ha, ha; ha," Cigan se je brezumno zagrohotal. "Ali me slabo poznaš, krvnik... Ne, Belgoder ne grozi. On ubija, če ti pravmi, da pomeni Florina smrt Violettino smrt, je s tem rečeno, da je ob tej uri usmrčena..."

Claude je vrgel hrastovo vejo od sebe. Njegova ogromna roka je pala na ramo cigana Belgodera, ki mu je z režanjem besne osvetželjnosti srepo gledal v oči.

"Kaj praviš?" je vprašal malone tiho, čeprav je ves trepetal od razburjenja.

"Kaj pravim?" je zarjovel Belgoder. "Pravim, da sem razpel tvojo hčer na križ, ki ga straži dvajset vojnikov, in da je v tem trenutku gotovo že mrtva... Poslušaj. Ali slišiš mrtvaški zvonec, ki klenka Violetti?"

Beseda mu je zajeknila. Claude ga je bil mahoma zgrabil za grlo. Njegove roke so se nalik živim kleščam zagreble v ciganovo meso... Črhnil ni niti besedice; le iz njegovih izbuljenih oči je lilo, lilo, kakor bi plakal krvave solze..

Cigan, krepak in zastaven človek, je divje otepal, da bi se rešil iz smrtnonosnega prijema... Tudi on je ujel krvnika za grlo...

Nekaj trenutkov sta se opotekala sredi nočne tišine kakor dvojica pošasti... Nato so Belgoderovi prsti odnehali in glava mu je omahnila na stran.

Claude ga ni takoj izpustil. Šele ko je začutil, da ne giblje več, je razklenil roke. Belgoder se je sesedel. Bil je mrtev...

— — — — — — —

"Primite jih," je bila ukazala Favsta.

In Pardaillan je položil roko na svoj meč.

"Zdi se gospa," je začel...

Toda obupen vzkrik ga je prekinil: Karel je bil spoznal Violetto na križu in se je vrgel k njej kakor iz uma.

"Zdi se, gospa," je povzel Pardaillan, ne da bi se ozrl, "zdi se, da vas moram vselej, kadarkoli se srečava, zalotiti pri kakem umoru. Upajmo, da tudi nocoj nisem prišel prepozno... Nazaj," je zagrmel, obrnivši se k halebardirjem. —— "Nihče naj se ne predrzne." Jadrno je izdrl rapir.

"Primite ga," je ponovila Favsta.

Halebardirji so ga obkolili, preden sta mu utegnila vojvoda in Picouic priskočiti na pomoč. Pardaillan je imel Rovennija baš pred seboj. Že je hotel udariti po napadalcih, da bi jih razgnal, ko ga je zdajci prevzelo brezmejno začudenje: Rovenni, namestu da bi se umaknil, se mu je globoko priklonil. Še več: mignil je halebardirjem, ki so neutegoma odstopili...

"Kaj ukazujete?" je zamrmral kardinal. "Brž povejte."...

Kaj se je godilo?

Pardaillan ni slutil, da Rovenni nestrpno pričakuje Sikstovega odposlanca in da je spoznal na njegovi roki prstan, ki mu ga je bil podaril gospod Peretti v mlinu Cv. Roka. Ta prstan je mogel biti samo dar papeževe roke...

"Kaj ukazujete?" je ponovil Rovenni.

"Primite ga," je zatulila Favsta. — "Rovenni... Straža... Kaj vam je?... Ali ste mar vsi zidajalci?"

"Kaj ukazujem?" je rekel Pardaillan tja v en dan. "Pazite na to žensko, dokler..."

Bleda in tresoča se od strašne slutnje je stopila Favsta s svojega prestola in je krenila proti Pardaillanu. A baš tedaj se je oglasila izmed svečeništva pesem, ki je navdala papežinjo z enako grozo, kakor malo preje kardinala Farneškega žalostnika za obsojence:

Domine, salvum fac
Sixtum Quintum
pontificem summum...
et exaudi nos in die
qua vocaverimus te...

Favsta se je prijela za sence. Njene oči so se zabliskale. Krčevit trepet jo je stresel od glave do nog...

"Izdana... Izdana..." je zamrmrala z glasom, ki mu niti v tem usodnem trenutku ni manjkalo divjega, neukrotnega dostojanstva.

In to še ni bilo vse.. Ob vhodu na vrt so zabučale trobente. V svetlobi plamenic se je pojavila tridesetorica oborože-

Zborovanje slovenske županske zveze

Ker so morali radi senatnih volitev priti slovenski župani v Ljubljano, je priliko porabila slovenska županska zveza in priredila zborovanje v nedeljo 6. II. ob 10. do poldne v frančiškanski dvorani. Zborovanje je otvoril predsednik Šupanske zveze župan mesta Kamnika g. Nande Novak, ki je otplo pozdravil vse zbrane, posebej pa ministra dr. Kreka, bana dr. Natlačena, ministra dr. Kreka, bana dr. Natlačena, ministra v p. dr. Kulovca in senatorja dr. Schaubacha, ki so ga slovenski župani izvolili. Navzočni s obili tudi celjski župan g. Mihelčič, ptujski župan dr. Remec, predsdenik Kmetijske zbornice g. Steblovnik ter več članov banskega sveta. Predsednik g. Novak je predlagal udanostni brzojavki kralju in knezu-namestniku pozdravni brzojavki ministrskemu predsedniku dr. Stojadinoviču in notranjemu ministru dr. Korošču. Ko se je spominjal pokojnega dr. Jegliča, so spomin slovenskega vladike počastili s tem, da so vstali. V svojem poročilu je predsednik naglasil, da stopajo danes slovenski župani strnjeno na voliše, ker smatrajo dr. Schaubacha za moža, ki bo težnje županske zveze kot predstavnice slovenskih občin vedno podpiral.

xP..ehtati.ččaaaap ao diw di w

V preteklem letu je bila izvršena komasacija občin, ki ustreza prebivalstvu i nnudi možnost uspešnega razvoja. Končna želja slehernega pa je sveeda ta, da dobijo nače občine resnično samoupravo.

Poročal je nadalje o številnih intervencijah, ki jih je opravila županska zveza v Beogradu pri raznih ministrstvih in pri gospodu banu, ki je vedno imel razumevanje za skrbi slovenskih občin. Tajniško poročilo je podal župan Strnad (Dobrepolje), blagajniško poročilo, po katerem j eimela zveza lani 172.000 din prometa, pa je dal župan Umnik iz Senčurja. Prisrčno pozdravljen je nato sprgeovoril minister dr. Krek, ki je ugotovil, da se davna želja glede likvidnosti ob činskih hranilnic in kreditnih zadrug pričenja izpolnjevati. Občinske hranilnice bodo dobile kredit pri Narodni banki, kreditne zadruge pa pri Poštni hranilnic,. Ni bilo to lahko doseči, vendar je šlo ob skupnih naporih in sodelovanju. Za tem je spregovoril ban g. Natlačen, ki je povdaril, da imajo župani velike dolžnosti in veliko pravic. Zat oje prav, da je Županska zveza priredila tečaj za župane in jih poučila o vseh pravicah, ki jih zakon daje županom. Za tem je naprosil župane akademik Ločniškar naj ne pozabijo v občinskih proračunih Jegličevega doma, ki je namenjen našim akademikom. Predsednik Novak je prečital poročilo Rafaelove družbe, ki ugotavlja, da imamo Slovenci okrog 400.000 izseljencev. Rafaelova družba in Izseljenska zbornica zaslužita vso pozornost tako s strani občin in Županske zveze, kakor tudi od strani ziseljenskega fonda v Beogradu. Sledil je socijalni referat, ki ga je imel dr. Remec, župan mesta Ptuja. Očrtal je stanje slovenskih bolnišnic, omenil skrb za brezposelne in ureditev podpor oškodovancem po vremenskih nesrečah in zahteval naj država sprejme novi osnutek zakona o invalidih. Gradbeni referat je imel g. župan Mihelčič iz Celja, ki j enavajal zahteve Slovenije v gradbeni panogi ter je te zahteve predložil v posebni resoluciji, ki je bila sprejeta. Sledila je še debata, nakar je bilo veličastno zborovanje slovenskih županov končano.

OBJAVE KR. POSLANSTVA

Charcas 1705 - Bs. Aires

Kr. Poslanstvo Jugoslavije v Bs. Airesu poizveduje za naslednje naše izseljence:

..**Vukmanić Joso**, star 33 let, oženjen, je umrl 22 julija 1037 v tukajšnji bolnišnici Muñiz. Kdor bi veedl, odkod je bil doma, naj sporoči kralj. poslaništvu.

..**Kedačić Matija** iz Vel. Kikinde. Zadnja poznan nasloy: Avenida Mi tre í". Avellaneda. FCS.

Kirinčić Stevan iz Dobrinja. Poslednji krat se je javil z naslova: Bengolea. Calle Entre Rios 64, leta 1934.

dnjikrat je pisal z naslova: Loma

Rašiš Dragutin iz Staničića. Za-Negra. Olavarria FCS.

Vuksanović Aleksa iz Beograda.

Boros Francisco. Zadnji njegov znan naslov: La Plata c. 20 no. 381.

Čunić Ivan iz Čoke. Poslednji znan naslov: Dock Sud. Ing. Huergo 1491.

Rus Jože, star 41 let, doma iz Breznega dola pri Novem mestu; leta 1930 je živel v Parada Diamante ali morda v Puerto Diamante.

Škrinjar Gjuro, rojen 1891. leta v Koprivniškem Ivancu. Pred štirimi leti je živel v Uruguayu.

Vargović Milan, krojač, iz Osjeka. Prispel je u Argentino 1929. leta. Poslednjič se je oglasil leta 1932.

Krilić Luka iz Mostara. Prišel je 1926. leta. Javil se je iz Villa Angela - Chaco - 1929 leta.

Beleslijin Jakov iz Siriga. Doselil se je l. 1929. Bil je zaposlen pri firmi J. Sabioncello v Iquique, Chile. 1930. l. ga je srečal neki naš izseljenec v nekem pristanišču v Braziliji, ter mu je Beleslijin izjavil da potuje v Mexiko, a v slučaju da tam ne dobi dela, odpotuje v Argentinu.

Ujdur Nikola Antin iz Prapatnice, priselil se je l. 1927. Zadnjikrat se je javil 1935 leta iz mesta Miramar.

CERKVENI VESTNIK

20. febr. maša na Paternalu za Sebastjana Mozetič, molitve tudi na Paternalu.

27. febr. maša na Avellanedi za Horvat Matjaša in Ano, molitve pa tudi na Avellanedi.

Bilo je že govora o sv. Birmi. Prosim vse starše in tiste, katere to zadeva, naj mi prijavijo čim pre je otroke za sv. Birmo. Slovesnost sv. Birme se bo vršila 15. maja (nedelja) na Paternalu v kapeli naše službe božje (Av. del Campo 1653).

Upam, da boste vsi rojaki pokazali primerno razumevanje za to svečanost in mi olajšali skrb, ki ne bo majhna.

Javite mi otroke na naslov Hladnik Janez, Caseros 2780. Še posebe pa povabim, da pridete osebno ob priliki službe božje, da se dogovorimo.

Hladnik Janez.

RESTAURANT - RECREO "EL CAÑON"

Izvrstna domača hrana, prvovrstno pivo in vino. — Prostori z vrtom. pripravni za svadbe. — Krogljišče. Postrežba točna.

Se priporoča lastnik

Peter Bassanese

JUAN B. ALBERDI y Gral. PAZ — Buenos Aires

KROJAČNICA "GORICA"

Hočete biti dobro in elegantno oblečeni. Pridite v krojačnico "Gorico". kjer boste vedno dobro postreženi.

FRANC LEBAN

Ul. WARNES 2191 (Nasproti postaje Paternal.)

Fotografija "LA MODERNA

Edina in najbolj poznana fotografija v slovenski koloniji.

Sporočam slovenski naselbini, da bom ob priliki 25 letnice moje fotografske obrti, vse prevredil ter razstavil moje delo, kjer se bo lahko vsak prepričal mojih neprekosljivih izdelkov.

VELIK POPUST PRI FOTOGRAFIRANJU

Ne pozabite FOTO "LA MODERNA"

S. Saslavsky

Av. SAN MARTIN 2579

Telefon: 59-0522 Bs. Aires

V DAR DOBITE

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3—6 $, lepo sliko v barvah. Odprto tudi ob nedeljah. Atelje MARKO RADALJ Facundo Quiroga 1275 in 1407 U. T. 22 - 8327 DOCK SUD

EXPRESO "GORIZIA"

FRANC LOJK

Calle VILLAROEL 1476

U. T. 54 Darwin 5172 in 2094

Ne izgubite prilike

PRVOVRSTNA KROJAČNICA

"PRI ZVEZDI"

Ima na prodai vse ostale poletne obleke po zelo znižanih cenah. — Obiščite me in se boste sami prepričali. —

Lastnik STANISLAV MAURIČ

DONATO ALVAREZ 2059, pol kvadre od Av. San Martin, — Bs. Aires

nih ljudi, ki so se vsi namah zagnali proti polkrogu.

"Njegova Svetost Sikst Peti" je slovesno izpregovoril Rovenni. "Domine, salvum fac Sixtum Quintum..."

Favsta se je ozrla v nočno nebo s pogledom, ki je bil nema kletev; nato je sklonila glavo in obstala v prezirljivi nepremičnosti kakor kip...

Ko je Pardaillan videl zagonetno izpremembo v vedenju stražnikov, ki jih je pravkar še hotel naskočiti, je mirno spravil rapir v nožnico in zamrmral med zobmi:

"Za noge naj me obesijo, če vem, kaj pomeni vse to... Nu, glavno je, da smo našli Violetto.."

Tako misleč se je ozrl po vrtu in je zajel s pogledom ves strašni prizor: trupli, ki sta ležali na tleh v svojem mrliškem objemu... križ... razpeto devojko... in ob vznožju križa Karla Angoulemskega, zrušenega v obupu, jedva še vedočega, kaj se godi...

Pardaillan je planil h križu. Objel ga je z močnimi rokam iin ga začel tresti, da bi ga izruval... Baš tisti mah, ko se je križ zazibal, pa je stopil na pozorišče starec z dvignjeno desno roko...

Kardinali in škofje so se vrgli na obraze in so zapeli še bloj glasno in bučno nego preje:

"Domin,e salvum fac pontificem nostrum..."

Samo Favsta je stala. Njen pogled se je srečal s pogledom Siksta V.

"Na kolena, prevzetnica", je velel papež in vzdignil tri prste.

"Izdajalec in sin izdajstva", je odvrnila Favsta, vzravnavši svoj vitki stas. "Moj tilnik se bo upognil pod sekiro tvojega krvnika, preje ne!..."

Križ, ki ga je streasl Pardaillan, se je nagni. Vitez ga je rahlo spustil na tla. Kakor bi trenil, je porezal vrvi, ki so ovijale Violetti zapestja in gležnje. Nato je položil roko na mladenkine prsi...

Tedaj se je tudi Karel Angoulemski vzdramil iz nezavesti in se je po kolenih zavlekel k njej. Mislil je, da je mrtva; a Pardaillan mu je šepnil nekaj na uho. Mladi vojvoda je v brezumni radosti iztegnil roke proti nebu...

"Živa..."

Pogledal je okoli sebe. Nedaleč od nje ga je ležala Leonora, zavita v svoj široki ciganski plašč. Ni je spoznal. V tem trenutku ne bi bil spoznal niti lastne matere. Toda sklonil se je, potegnil z mrtve pisani plašč in ogrnil izvoljenko.

Violetta živi. Taka je bila njegova prva misel. Druga mu je velila: bežati. Ostaviti ta prekleti kraj... Kakor da je pozabil Pardaillana in vse ostalo, je vzdignil devojko na roke in stekel z njo proti vrzeli v zidu. Ni je še dosegel, ko mu je planil naproti mojster Claude.

"Kaj je z njo?" se je ustrašil bivši krvnik, videč onesveščeno devojko na vojvodovih rokah. "Kaj so ji storili?... Ali je mrtva?..."

"Ne, živi." je odgovoril Karel s tihim, mehkim glasom, kakor govori varuška s spečim detetom v naročju. "Prišli smo za časa. Živa je..."

"Živa" je vzkliknil mojster Claude. "Moje dete živi? Oh, Bog bodi zahvaljen..."

Da ni bilo zvestega Picouica, ki se je v prvem trenutku nevarnosit postavil vitezu s hrbtom ob hrbet, bi bil osal Pardaillan sam na vru. Zakaj Karel Angoulemski in Claude nista uuegnila misliti nan. Kakor v sanjah sta presopila vrzel in sta krenila s svojim sladkim bremenom proti studencu ob znožju Kalvarije. Položila sta Violetto na travo in sta ji jela močiti čelo in sence s svežo vodo...

In spet je bil otako kakor tistikrat v Favstini klavnici: deklica je globoko vzdihnila, odprla oči, nasmehnila se in zamrmrala:

"Očki moj... Dobri moj očka, Claude..."

— — — — — — — — — — —

Pardaillan je radovedno uprl oči v moža, ki so se mu kardinali in škofje do tal priklanjali, čeprav j ebil videti navaden meščan. Pogledal ga je in je strmé spoznal v njem gospoda Perettija, čigar zlato žito je bil otel v mlinu Sv. Roka...

"Domine, salvum fac Sixum Quintum" so peli kardinali na marmornati terasi.

"Papež", je zamrmral Pardaillan. "Papež in papežinja stojita drug drugemu nasproti... Prebito srečo imam, da vidim dve Svetosti namah, ko roma toliko siromakov tja do Rima in so hvaležni Bogu, če si smejo ogledati eno..."

"Na kolena" je ponovil Siks V., žugaje z roko. "Na kolena, ali pa te dam prijei in privezati na ta križ... ne, tvoj dotik bi oskrunil znamenje odrešenja... rajši te predam sulicam tvojih lastnih oborožencev..."

Favsta ni pokleknila. Še više je dvignila ošabno glavo, in kakor s koncem ustnic, z zaničevanjem, ki je vsekakr svedočilo o redkem pogumu, je izpregovorila:

"Nocoj zmaguješ, papež laži in veliki svečenik izdajstva. Nič ti ne brani, da ne bi dovršil zmage, ki ti je ni dala božja zaščita ampak podlost ljudi. Le daj me usmriti, če se upaš; kmalu pridеš sam za menoj. Toda ne nadejaj se od mene ne poklonitve ne spoštovanja, ki pristoji samo resničnim poslancem božjim... Naprej, izdajalci. Ubijte svojo vladarico, da si zaslužite trideset srebrnikov. Prvi me udar iti, Rovenni, da postaneš ppaež s pomočjo zločina, kakor je Sikst zavladal s pomočjo prevare in laži..."

"Tako mi živega Boga", je zarohnel Sikst V., "to je drznost prav,e očitne razkolnice... Oprosti mi, Gospod, da prelijem kri človeškega bitja, ne da bi mu dal časa, da se spravi s teboj... Vojniki. Ta ženska naj umre..."

Po vrtu je zahrumelo. Kardinali so se odmaknili v ozadje in Favstini helebardirji so navalili na teraso... V tem trenotku, ko ji je plavala smrt nad glavo, ni Favsta niti trenila v svojo obrambo. Mirno zroč na bliskanje sulic in bodal, je zamrmrala:

"Izdajalci..."

Toda ostrine, ki so že merile na njene psi, je niso utegnile prebosti: Pardaillan je po bliskovo planil vmes in se je postavil pred njo. Z nedvoumno kretnjo je izdrl svoj dolgi, široki rapir in ga je naperil proti Sikstu V., ki je stal na spodnji stopnici terase...

"Sveti Oče", je rekel, "zelo nerad bi vas pokončal; toda če ne zadržite te voljče tolpe, boste gledali njeno lelo že z onega sveta..."

Sikst je obupno mahnil z roko. Halebardirji so odreveneli. Nihče izmed njih se ni upal napraviti koraka, zakaj vsi so videli, da je treba predržnežu samo treniti z roko in papeža ne bi bilo več...

(Nadaljevanje).

KADAR IŠČETE SLUŽBE obrnite se na rojakinjo

BERTO CERNIČ

DORREGO 1583, — Bs. Aires

54 — 3588

Krojačnica Mozetič

Če si nameravaš kupiti novo obleko, pridi in oglej si vzorce in blago v moji krojačnici, za kar Ti gotovo ne bo žal, kajti imam vsako vrstnega blaga najnovejše mode. Blago trpežno in prvovrstno, delo pa po najnižji ceni. — Poleg tega imam v zalogi tudi srajce, klobuke ter sploh vse moške potrebščine po cenah kot jih ne dobiš nikjer drugje. — Pridi in prepričaj se sam!

OSORIO 5052, (Paternal), Buenos Aires

SKOZI ARGENTINSKO PAMPO

Le čakajte, vam bom že eno zabrenkal, tako sem sklenil! Zakaj dobro vem, da če nikogar ne bo, ki ne bo pogrešil, bodo pač komarji, ki mi vsak večer nad vse lepe pemi pojo in svojo resnično ljubezen izkazujejo, kakor pač oni najbolje znajo... Tako sem toraj pustil komarje, da so me s srbečimi kljunčki iskali celih 6 noč. ko me je moja pot vodila doli na jug, skozi širne pampe, skozi rodovitno polje in mimo brd iz katerih kopljejo, — kaj mislite, katero dragoceno kovino? Niti zlata, ne srebra, ne bakra, ne premoga... Kamen kopljejo, oziroma lomijo in z njega cement in apno delajo ali pa gramoz, za posipanje železne ceste.

28. januarja v petek ob osmi uri je odrinil brzec doli proti Bahiji Blanki. Malo več je to, kot iz Gorice v Trst ali iz Ljubljane v Maribor. Saj je kar čez 700 km železne ceste.

Dolga je bila pred mano pot, in da se ne bidolgočasil sem si tudi nekaj branja s seboj vzel. Toda, kakor je bilo z mano vedno, da se na potovanju nisem dolgočasil nikdar, tako je bilo tudi to pot. Posebno pa v tej deželi, kjer so domačini "crioži" prav mnogočem podobni veselemu slovenskemu značaju, in je kaj malo treba, da prideš v domačo besedo s človekom, ki ga slučajno srečaš.

Že ko sem vstopil v vlak, se mi je takoj prijazn onasmehnil v pozdrav nek mož, kar je bilo seveda kot povabilo naj prisedem. Skozi tri ure sva si bila dobra sopotnika, vse do Floresa, kjer je moral izstopiti. Marsikaj zanimivega sem zvedel. Tudi to, da je med njegovimi prijatelji tudi nekaj mojih rojakov. Živi v Belgranu, sedaj pa potuje v Tandil, kjer je žena sedaj na oddihu.

Na sliki vidimo v olavarrijskem parku: Štularja, sestro, Vukšiniča, kaplana Hladnika in Pezdirca.

Zares dolgočasna bi bila enakolična vožnja skozi brezmejno planjavo, sedaj vse rjavo in od suše ožgano. Edino kar jo oživlja, so raztresene skupine eukapikta ali topola in vodnjaki na veter, ki črpajo vodo iz tal in napajajo živino, ki se tam okrog pase v mnogih čredah, pa menda z žalostjo ponavlja tako, kot smo nekoč čitali v berilu "zajčje tožbe"... le da se je zajec tožil čez zimo in sneg, govedo pa čez sušo.

V Floresu je sopotnik, kakor sem omenil izstopil. Toda še je časa tri ure. In kaj: Ura bo že poldne. Pa sem jo mahnil v jedilni voz, kjer je bila že južna gotova. Dobil sem prostor nasproti osamelemu potniku, ki je bil zatopljen v neko francosko revijo.

Molče sva se pogovarjala vsak s svojim želodcem, toda vedno bolj me je mikalo, da prekinem molk.

Pa saj niti dognati nisem mogel, če govoriti zna. Strežnkiu je vse le z gestami pokazal, usta je pa odpiral le žlici in vilicam na čast.

Gledal sem skozi okno, če mi morda prilika ponudi kak predmet za razgovor. Če morda po špansko ne zna, bom jo pa po francosko urezal.

Ravno tedaj je drvel vlak mimo velike njive solnčnic. Zares, kašen namen naj imajo te setve sončnih rož? Ker je moj sopotnik delal po dobo trgovskega človeka, sem si mislil: poskusim...

Kaj si mislite, kako je bilo? Nič!

Oprostite, gospod, zanima me, v kak namen goje sončnice v taki množini?

Pogledal me je, odložil branje... Vendar bo nekaj, sem pomislil.

Pa le ni odprl ust. Kaj še. Vzel je posodico olja iz oljnice jo dvignil in spet nazaj položil....

Na, sedaj ga pa imaš. To sem si jaz že sam mislil, da za olje... Toda meni je bilo prav do tega, da mu besedo potegnem iz ust. Prav nič nisem dosegel svojega namena.

Kdo ve, če res ni mutast, sem pomislil.

Dalje je drvel vlak. Črede živine, ovac in tudi svinj v kakem močvirnem predelu so dvigale glave, poskusil priti v pogovor.

Zadel sem pravo struno. Za ovce se je pa mož zanimal in sem od njega dobil glasen odgovor in pozneje zvedel, da marsikaj ve o živinoreji in novcah, in da je trgovec z volno, katero kupuje za fabrike v severni Franciji.

Tako smo prveozili Azul, mesto kakih 50.000 ljudi, sedež škofije, pomembno trgovsko središče za žito in lan. Saj ravno tam okrog so najplodnejša žitna polja provincije Buenos Aires.

Tamkaj na obzorju se je pojavila temna črta, ki je bolj in bolj rastla in kmalu so nas pozdravljala nizka brda. Mala stvar pač, ker gotovo ne dosežejo čez 80 metrov, toda vseeno je to nekaj prijaznega, domačega.

Tedaj sem razumel, zakaj ime "Loma Negra"... Črni breg, bi mu po naše rekli... Vlak je obstal v Olavarriji, postaji za L. Negro.

Loma Negra.

Že davno je bila moja želja, da obiščem naše ljudi tamkaj. Tembolj, ker imam med njimi nekatere znance že iz Evrope. "Črni breg", pa bi mu lahko tudi "Bela krajina" rekli, ker največ belokranjcev je zbranih ravno tam.

Že davno preje kot sem slišal o Avellanedi in Paternalu in Berissu in Lanusu, sem vedel že za Lomo Negro. Saj od tam se je vrnil v Metliko Mežnaršičev Pavle. On in žena sta marsikaj povedala, kako je tam. Zato je bil moj namen, da prvi skok, ki ga napravim iz Buenosa, mora biti v Lomo Negro.

Izstopil sem. Pogledal na vse strani. Morda pa le zapazim kak znan obraz.

Nič! Morda ni Šutlarjev Tone mojega pisma dobil?

Štularjev Tone je bil pa prav tako v zadregi.

Kaj pa če nas je gospod potegnil? In kako bi ga človek spoznal po 10 letih. In v tej noši. Pod takim klobukom?

Pa jo je Tone dobro pogodil.

Takole je mislil: Če je pravi, me bo razumel, če ni pravi se niti ogledal ne bo...

In ko sem stopal ven iz postaje, nenadno začujem za seboj:

"Dober dan gospod Janez".

Seveda sem takoj pogledal nazaj in dognal, da imam pred seboj pravega Toneta Štularja.

"In mene ne poznate" je vprašala gospodična poleg!

"Saj si res menda Mimica Štularjeva."

Ko smo si segli v roke, sem pa še Stankota, malega Pezdirčevega zapazil, ki je bil pred petimi leti v Metliki med najboljšimi šolarji... Zares veselo srečanje, tako daleč od doma in v tuji zemlji.

Mene pa prav gotovo ne morete poznati, se je predstavil Jožič Vukšinič. Saj sem preje odšel čez lužo, kot ste vi v Metliko prišli.

Bosna ti taka. Če že ne poznam tebe, pa nemara tvoj dom in tvoje ljudi. Kje pa si doma?

"Veste, kje je pri Pehurcu?"

"Kako bi ne znal. Če bi ti ne nosil tako poštenega obraza, bi te potemtakem kar za cigana obsodil..."

No, prav malo preje, kot je ciganski grad, se pa gori na levo zavije in je tam moja hiša.

A, da saj vem. Tam zraven je pa Medvedcova kovačnica.

No da. Pa smo skupaj. In potem se mi je še Malka predstavila, sedaj Štularjeva žena, preje pa Žlembergerjeva Malka.

In kam sedaj?

Kar z nami. Evo vam voza!

Poglej no kaj! Kar s vsojim vozom? Čigav pa je?

Za te dneve, kar boste med nami, bo kar vaš, tako so mi pojasnili. "sicer sem pa jaz njegov gospodar in Mežnaršič", je povedal Jožič Vukšiničev.

Najprej do gospoda župnika, da se domenimo, kako bo z mašo. Kmalu smo bili tam.

Olavarrija je povsem novo mesto. Šteje kakih 20.000 ljudi. Župnija je seveda ena sama. Ima pa tudi še dve kapeli, kjer je vsako nedeljo maša.

Župnik me je veselo sprejel in mi dal vse pravice in vso svobodo, da uredim z mašo kakor pač najbolje morem.

Loma Negra je oddaljena 14 km. Mesto ima gotovo že kakih 5000 prebivalcev, toda božje hiše nobene. Kake 4 km vstran na estanciji lastnika tovarne cementa je kapela, kjer je pa le kaj poredko maša. Tako smo se dogovorili, da bomo poskusili, če se bo dalo izposlovati za to nedeljo (30. jan.). Če ne bo mogče to, potem pa kadarkoli hočemo, lahko pridemo v nedeljo v Olavarrijo, tako smo z župnikom zaključili,

Sedaj pa hajdi, da kaj vidimo. Lepe parke in trge ima mesto. in ravne ceste, lepo tlakovane, da se je Jožiču kar srce smejalo, ko je krmil auto. Kaj si mislite? Ni vsak dan nedelja! In Jožič se na tlakani cesti redko znajde, kajti zunaj v provinci so ceste tako kot jih je Bog dal...

Nato smo odrinili proti Lomi Negri.

In sedaj sem kmalu izkusil, da mora imeti zunaj v kampu človek kosti prav dobro zvezane in glavo trdno nasajeno, da se mu ne pripeti kaka nevšečnost. In tudi je treba prav dobro vedeti svojo višino in širino, da ne trčiš kam.

No pa ni to za vse slabo. Spomnil sem se na onega, ki so se mu "čreva zavozljale"... pa so ga peljali k zdravniku kar z lojternim vozom, ker drugačnega ni bilo...

(Nadaljevanje na strani 8.)

Naši v Lomi Negri: Zadaj tovarna, spredaj pa rojaki: Žlogar J., Bajuk M., Štular T. in Žlemberger C.

CARIČIN LJUBLJENEC

ZGODOVINSKI ROMAN

Nadaljevanje 77

—Kje je car? — vpraša Čika z zamolklim glasom. — Iščite ga, iščite ga! Ne boste ga več našli.

Toda hipoma na dvorišču vsi umolknejo. Zasliši se neki glas, ki govori zbranemu ljudstvu. Čika prebledi in obraz se mu spači. Mirovič in Peter Voroncov se spogledata.— To je bil Pugačev glas.

Čika pohiti k oknu, ga odpre in zagleda na oknu stolpa Pugačeva. Njegov obraz je bil bled, vendar pa je izražal moč in popolno zdravje.

—Pugačev živi, — zakliče prestrašeno Čika, kakor da ne bi zagledal živega človeka, ampak pošast. — On živi. — Goljuf je še pri življenju. — Dobro torej, sedaj je na meni vrsta.

—On živi, — vzklikne Peter Voroncov, ki ga je ravnotako prevzela groza. — Namišljeni car še živi. — Sedaj je propadel cel naš načrt, — ker če se sedaj Pugačevu posreči, da premaga Potemkina, da mu razbije vojsko, potem mu je pot v Pertograd odprta, potem ni več nobenih ovir, — potem bo zmagal.

Pol minute je buljil stari Čika v Petra Voroncova.

Nato pa položi svojo roko Voroncovu na ramo in reče odločno.

—Ne bo zmagal. — Prijatelji moji, zanesite se name, car ne bo zmagal.

—Kdo mu bo preprečil zmago?

—Ne vem. — Ne vprašuj.

Glas starega kozaka je bil surov in hripav, tako da se je celo Peter Voroncov preplašli.

Toda že v naslednjem trenutku reče stari kozak Čika strašne besede, ki so napolnile vse navzoče z grozo in trepetom in prestrašile so celo grbastega Matuško:

—Sedaj bom obračunal s svojo hčerko. — Ah, želim se z njo pogovoriti: od nje želim zvedeti, zakaj je prelomila svojo prisego.

—Če pa mi ne bo mogla dati popolnega pojasnila, prisegam pri svojem kozaškem Bogu, da jaz ne bom prelomil prisege. — Prijatelji moji, vi veste, kaj sem dejal.

Vemo, — odvrne Peter Voroncov — Zakleli ste se, da boste z lastnimi rokami zadavili svojo hčerko Livijo, če ne bo do zore ubila svojega moža, namišljenega carja?

—Toda vi menda ne boste tako okrutni in nori, da izpolnite svojo strašno prisego?

—Hočem, prijatelji, hočem. — vzklikne stari Čika in se grozovito nasmeje. — Kozak ne bo nikoli poteptal svojih besed, četudi vsled tega sam pogine. — Jaz nočem poteptati in prelomiti svoje prisege.

—Nesrečni človek, — vzklikne prestrašeno Olga. — Mar hočete postati ubijalec svojega lastnega otroka?.

—Ona ni več moj otrok, — če je prelomila svojo prisego, je nočem več poznati.

—Barbar, — zakliče Olga in se postavi plamtečih oči tik bojevitega in divjega Čika. — V svoji hudi jezi ne boste storili zločin, radi katerega bi pozneje bridko žalovali in radi katerega se boste kesali, ko pa že prepozno bo.

—Livije ne boste ubili, a če vam ne bodo ljudje preprečili vašo strašno nakano, potem vam jo bom jaz preprečila.

—Ha, poglejte ga, — zakliče Čika drhteč od jeze in pokaže na Pugačeva, ki je prihajal po stopnicah v svoji popolni bojni opremi. — Da, lopov, le igraj še naprej svojo komedijo, le varaj ljudi in zapeljuj narod. — Osvetnik je že dvignil svojo roko, ki bo zdrobila tvojo glavo. — Samo še trenutek in ta roka te bo zdrobila z enim zamahom. — Pojdi, namišljen car. Svoji usodi ne boš ušel. —

Čika zapre okno in se začne sprehajati po sobi.

Iz dvorišča se zasliši bobnanje in trobentanje. Vsled tega Čika ni mogel slišati, kaj je car govoril. Kmalu na to se začne množica na dvorišču valiti proti velikim vratom, nakar je na velikem dvorišču zopet zavladala tišina.

Čika se odločno napoti k vratom. Preden pa jih je dosegel, mu zastavi Olga pot in ga preteče pogleda:

— Kam greš? — ga vpraša.

— Grem k svoji hčerki.

— Ne smeš! — Vsaj sedaj ne, ko razsajata v tvoji duši jeza in maščevanje.

— Kdo mi bo prepovedal storiti, kar jaz hočem?

— Jaz.

Da, da, samo ne glej me s svojimi divjimi očmi! — Jaz sem sicer le slaba žena! Nisem močen in hraber kozak, vojak. Če pa gre za življenje moje ljubljene prijateljice, se čutim dovolj močna, da se borim tudi s teboj, Čika!

— Žena, ne šali se! — Divji kozak Čika gazi tudi preko mrtvecev k svojemu cilju!

— Ali h kakemu cilju! —— vzklikne porogljivo Olga. — Oče, ki hoče ubiti svojo lastno hčerko! —Ha, divjak, barbar, mar ne vidiš, mar ne razumeš, da ni mogla izpolniti tvoje želje?

— Bodalo si ji stisnil v roko! Toda ljubezen je storila bodalo neškodljivo. — Oh, strašna misel, da bi mogla žena izvršiti tvoj strahoviti ukaz :da ubije moža, ki ga ljubi!

— Nevesta da zabode svojega izvoljenca v prvi zakonski noči? — Mar nisi ti bil nikoli mlad? Ali nisi ti bil nikoli mlad? Ali nisi čutil, kako kri kipi, kako hrepeni za onim, ki ga ljubi? — To je ljubezen, ki nas osreči samo enkrat v življenju! — Ti divjak, okrutni oče, ne razumeš tega?

— Ubiti hočeš torej nežno stepsko cvetko? —— Ali se ne zavedaš, kaj bo posledica tega strahovitega zločina? — Sledila bo norost! — Znorel boš od kesanja, bolečin in tuge!

— Ne, — ne, Ti si surovina— ti si divjak, — odrastel in živel si v stepi. Srtah in trepet si svojim sovražnikom, toda svojemu edinemu otroku, svoji dragi hčerki, ne smeš storiti ničesar žalega!

Olga je govorila odločno in vsaka njena beseda mu je segala vedno globlje v dušo. Čika je stal in poslušal ostre besede Livijine prijateljice. Komaj je stal na nogah in se držal za podboje vrat.

— Nesrečna moja stepska rožica! — zajeclja Čika. — Mar te res moram ubiti? — Oh, to bi bila tudi moja zadnja ura — Ne, ne, jaz ne morem postati tvoj ubijalec, ubijalec lastnega otroka. — Zakaj nikogar ni med vam, ki bi jo kaznoval? — Moj Bog, kaka usoda je zadela mene in mojo hčerko! — Zakaj nisva ostala v stepi kjer sva živela tako zadovoljno? — Zakaj smo se dali zapeljati, zakaj smo mi vsi prišli sem, — kjre smo postali siromašni in nesrečni. —

Strašen je bil pogled na starega kozaka Čiko, ko je jokal.

Mirovič in Voroncov sta gledala s pomilovanjem starega kozaka, čikar prsa je morda prvikrat v življenju pretresalo ihtenje in vzdihovanje. — Toda Olga ga nežno prime za njegovo nagubano roko, ga pogladi kakor dobra hčerka po sivih laseh in mu reče:

— Pojdi k svoji hčerki, — toda ne da jo ubiješ, ne da ji storiš kaj žalega, temveč da jo tolažiš, in da jo nežno objameš.

— Slutim, slutim, da bo Livija potrebovala tvoje tolažbe. Pomisli samo, kako strašno jutro mora imeti mlada žena, ki je prvikrat ležala v naročju svojega moža. — Zbudila sta jo divji bojni krič in žvenketanje orožja, —— mož skoči s svoje postelje, — pograbi svoj meč — in odhiti v boj! — Uboga Livija — kaj si morala pretrpeti, ko si sama ostala pri svojem sladkem sanjarenju!

Ihte pritisne Čika Olga nase.

— Žensko srce, — vzklikne, — je resnično diamant, pred katerim morajo vsi drugi dragulji zatemniti!

— Mirovič, bodite ponosni na svojo ženo, — bodite srečni, da jo

SLOVENSKI LIST

List izdajata: SLOV. PROSVETNO DRUŠTVO in KONSORCIJ "NOVEGA LISTA"

TARIFA REDUCIDA
CORREO ARGENTINO
Concesión 1551

Dirección:
Gral. César Díaz 1657
Buenos Aires

pa je prišel ves zdrav domov, čeprav dohtarja niti videl ni...

Meni je pa tudi Jožič za zdravnika bil. Že dolgo sem si želel, da bi mi spet kri na nos tekla. Toda vse je bilo zastonj. Zlepa ni hotela teči. Zgrda pa... saj veste kako je... tisto pa človek odlaša. Jožič je pa temu odlašanju konec napravil in... tresk!...

Kaj pa je?

Nič hudega. To kar sem si že dolgo želel, se je zgodilo. Ker ni hotel nos dati odvšine krvi z lepa, naj jo pa zgrda...

Jožiču je bilo seveda nekoliko sitno, pa čisto brez potrebe, ker jaz sem mu bil celo prav hvaležen. Saj mi je storil prav veliko uslugo. Prav prijetno olajšanega sem se čutil.

Nič hudega. Danes je kri, jutri bo pa "asado", se je pošalil Tone Take stvari so potrebne zato, da si človek več spominov odnese.

Pa sem se čudil Jožiču, kako spretno je šofiral ter se izogibal. Ne vem, kako bi se znašel voznik iz tlakanega mesta na takih gonjah. Najbrže, da bi bilo še kaj hujšega kot trkanje z nosom. In s kako hitrostjo! Ne bi verjel, da je to mogoče.

Tamkaj na prelomu brda je pokazal oblak dima tovarno, katera s svojimi dimniki raste visoko gori čez brdo, po katerem se Loma Negra imenuje.

14 km daleč od železnice, pa brez ceste.

Pa, kako vendar, saj vidim tu železni tir?

Da. Toda ta je samo za tovorni promet.

Lepo. Cement in kamenje se lepo z vlakom vozi, ljudje si morajo pa svoje kosti rahljati po takih cestah.

Tako je. Kaj hočemo. Imamo celo vrsto nolektivov, ki vozijo za en peso večkrat na dan.

In kadar je dež?

Nič ne vprašajte po tem. Letos smo se dežju že čisto odvadili in res ne vemo več, kako bo, kadar bo dež. Sedaj se nam zdi, da se vozimo kot skozi oblake, ker je tak prah.

Pa v zrakoplovu najbrže ni tako nevarno za nos, kaj se vam zdi.

Za nos ne, pač pa za glavo.

Hladnik Janez

(Nadaljevanje sledi)

ZOBOZDRAVNIKA
Dra. Samoilović de Falicov in Dr. Feliks Falicov
Sprejemata od 10 do 12 in od 15—20 ure
DONATO ALVAREZ 2181
U. T. 59 - 1723

DVE PUSTNI ZABAVI

Gosp. podp. društvo v V. Devoto priredi v nedeljo 27. t. m. veliko pustno veselico ob 4. uri popoldne z izbranim sporedom.

Druga pustna zabava se bo pa vršila v ponedeljek 28. t. m. ob 9 uri zvečer, ter bo trajala do zjutraj.

Pri obeh prireditvah bo tudi dobro založen bufet, kakor vedno v lastni režiji.

K obilni udeležbi vabi

Odbor.

ZA KRATEK ČAS

Ni ga razumela

Ženskam res ni mogoče ustreči. Ko sta se vrnila po poroki iz cerkve v domače gnezdo, jo je strastno objel, poljubil in vzkliknil:

—Oh, ti moja najdražja!

Ona se ga je pa otresla, ga srepo pogledala in osorno vprašala:

—Kaj govoriš: moja najdražja? Potemtakem imaš kje še druge.

***

Tolovaj Don Chicho

Rosarijska policija je pred kratkim prijela pet članov tamkajšnje mafje, ki so pri zasliševanju izpovedali, da so leta 1933 umorili Francisca Marroneja, poglavarja tolovajev, ki so ga klicali "Don Chicho Chico". Življenje tega zločinca je bilo zelo burno. Že v Italiji se je bil pridružil sicilijanski mafji. Kot član tega zločinskega udruženja je ubil nekega človeka in pustil v njegovih žepih svoje lastne dokumente, tako da je oblast zapeljal v zmoto. Pobegnil je na Francosko, odkoder je 1930. let aprišel v Argentino ter se ustavil v Rosariu. Ker je znal nasotpati in je bil eleganten, si je kmalu pridobil simpatije ne samo zločinskih krogov, marveč tudi visoko rosarijsko družbo. Tako se mu je posrečilo, da se je poročil s hčerko boljše družine, učiteljico D'Amato. Dasi se je že pred poroko ukvarjal s trgovino z belim mesom ter z drugimi posli, ki so s paragrafi v navzkrižju, se je pozneje popolnoma posvetil mafji. Ker je bil drzen in sposoben, ga je zločinsko udruženje kmalu izbarlo za svojega voditelja. To pa nikakor ni šlo v račun prejšnjemu poglavarju, ki bi bil rad ohranil oblast. Ta poglavar je bil Giovanni Galiffi, imenovan "Chicho Grande". Začel se je skrit boj, v katerem je Chicho Chico" izgubil življenje. Pod pretvezo neke "kupčije" so ga iz Rosaria spravili v Buenos Aires, v hišo tolovaja Galiffija, ki je v ul. Pringles živel s svojo ženo, hčerko in nekaterimi sorodniki.

Dne 9. aprila 1933 zvečer je "Chicho Chico" prispel v Buenos Aires. Z Galiffijevim prijatelji je bil v neki restavraciji, nakar so ga odvedli v ul. Pringles in tam so ga končali. Naslednjega dne so njegovo truplo odpeljali v Galiffijevem avtu v Ituzaingó, kjer so bili že prej pripravili grob.

Izpoved prijetih tolovajev je bila resnična. Policija je v Ituzaingu res našla kosti "Chicha Chica", po vsej Argentini znanega tolovaja. Oblast išče sedaj še druge člane zloglasne družbe "Faccia brutta", posebno pa Galiffijevo ženo Roso in njeno hčerko, ki sta pobegnili.

Zadnje vesti pa sedaj poročajo, da je policija izvedela za ženino skrivališče ter jo v četrtek okrog 11 ure ponoči, v Rosariu aretirala.

"Don Chicho Chico" je bil oni, ki je organiziral ugrabitev Abela Ayerze, sina milijonarske družine, in ki ga je dal ubiti, da bi zabrisal sled, dasi je mafja dobila odkupnino. V zvezi s to ugrabitvijo je bilo tedaj deportiranih v Italijo več zloglasnih priseljencev, ki so jih sicer imeli na sumu, a jim ničesar niso mogli dokazati. Med deportiranimi je bil tudi Giovanni Galiffi, k je organziral usmrtitev svojega konkurenta.

Drzni poglavar mafje, katerega kosti počivajo v Ituzaingóu, je nastopal pod raznimi imeni: Chicho Chico, El Argentino, Ali Ben Amar itd. Ko čitamo o njegovih zločinih, se nam obujajo spomini na Jurja Skopca, Črnega Jurija in Musolina.

Velika pustna zabava s plesom
se bo vršila na Avellanedi dne 26. februarja v restauraciji
"Pri veselem Štajercu"
—MANUEL ESTEVEZ 499—
Začetek ob 9. uri zvečer in bo trajal do jutra.
Velika izbira prvovrstnid pijač i nsvežega piva
Za obilen obisk se priporoča
lastnik Štefan Celec

NAŠIM MATERAM

Zjutraj je navadno vse narobe po hiši, ko odpravljate otroke v šolo. Če pa ni tako, potem ste vse hvale vredne.

Hitro oblačenje in hitro zaužiti zajtrk ni zdravo za otroka. Prigovarjanje k hitrosti privede dostikrat do kreganja od strani matere, otroku se pri tem pokvari tek in dobra volja in s tem je pokvarjen ves dan.

Tako stanje stvari se prav lahko izboljša s tem, da je mati dovolj zgodaj pokonci. Velike važnosti je tudi, da imate vso otroško obleko za drugi dan pripravljeno in v redu že prejšnji večer. Nobena stvar ne vzame toliko časa, kot če morate šivati raztrgane nogavice, drugod manjka zopet gumb, katerega je treba nadomestiti, ali pa ste zadnji trenotek zapazili, da nima sinček nobene čiste srajce.

Druga stvar, ki pomaga, je ta, da je tudi deca dovolj zgodaj iz postelje. Pri tem ni treba, da se ga mora rano buditi. Otrok, ki je imel dovolj počitka, bo sam rad zapustil posteljo. Če pa otrok še trdno spi, ko ga greste budit, pomenja to, da se ni dovolj naspal. Če se je pa otrok dovolj naspal, bo z veseljem skočil pokonci ter vam bo rad pomagal, da bo ob določenem času na potu v šolo.

Zajtrk je tudi velike važnosti vsa kemu človeku, posebno pa nedorastlemu otroku. Otrok, ki mora hiteti pri jedi zato, ker je že pozen za šolo, bo gotovo jedel prehitro in najbrže tudi premalo, kar je oboje nezdravo zanj.

Naj torej otrok zaužije zajtrk počasi in v miru, in ko bodo otroci že odpravljeni v šolo, se boste tudi ve z večjim zadovoljstvom poprijele dela.

S PARNIKOM "OCEANIA"

prispe v torek v buenosaireško prisatnišče okrog 70 naših ljudi, večinoma iz Primorske.

---

imate! — Bog ji je podaril srce, ki bije tudi za trpljenje drugih ljudi. Bog ji je podaril zgovornost, ki pre pričava — resnično, to je redka žena!

— Da, Olga, ti imaš prav! — Pohitel bom k Liviji. — rekel ji bom, da bom kazen, ki sem jo ji namenil, združil z maščevanjem, ki bo doletelo goljufa Pugačeva, — ali — — divji Čika se zagleda v praznoto in reče težko dihaje: — ali pa morda res ni goljuf?

— Ha, kakšna misel je to? — Moj Bog, daj, da je to resnica! — Daj, da se izpolni ta nada! — Daj Bog, da je Livija odkrila na njegovih prsih malo rdečo zvezdo! — On ni goljuf! — Pugačev ni lagal! — On je car! — Ha, kaj buljite v mene, kakor, da sem znorel? Ne more biti drugače! — Ona ga ni ubila, ker ga ni smela ubiti, — moja hčerka je carjeva soproga! — !

Ubogi starček Čika, to je bilo tvoje zadnje upanje, — to je zadnji plamenček, ki je še ostal od velikega močnega ognja! — Kmalu pa se bo tudi ta plamenček utrgal, a pred tvojimi očmi in v tvoji duši bo nastala tema! Obdajala te bo večna tema! —

Čika odpre vrata, pohiti po stopnicah, — tako da so mu mogli drugi jedva slediti.

Grbasti Matuška je ostal ves čas popolnoma miren. Toda s svojimi prekanjenimi očmi je vse opazoval in napenjal ušesa ter si zadovoljno lov na svojo srečo poslal v Moskvo! — me je moj gospodar Gregor Orin veselo mel svoje roke.

drugimi v boj! — Odpri Livija, od-

— Tu so že vsi znoreli! Ljudje se vedejo, kakor da jih je pičila kača! Če bo imel Potemkin vsaj malo sreče, jih bo vse uničil!

— Tu v Moskvi pa bo zame čisto prijetno. — Vse upornike bodo po vrsti zaklali. Enega za drugim.

— Sem so prinesli veliko plena. Na svojem potu so uničili vasi in mesta in jih oplenili. — Car je nakradel s svojo četo dragulje, zlato in srebro, dragocene konje in vse, kar človek lahko potrebuje.

— Vse jim bodo zopet odvzeli in pri tem delu jim bo marljivo pomagal grbasti Matuška.

— Toda resnično mislim, da sem zaslužil dober zajutrek. — V tem divnem Kremlju bom menda našel dobro kuhinjo? — Pojdimo nekoliko pogledat!

Grbasti Matuška zapusti sobo in gre iskat dober grižljaj.

— — — — — — — — — — —

Čika je prispel medtem s svojimi spremljevalci do sobe v stolpu.

Vrata so našli zaprta, ker je Pugačev odnesel ključ s seboj. !

Ni hotel, da pride kdo v sobo in vidi njegovo mrtvo ženo. Ni hotel, da jo kdo vidi, niti sedaj, ko je že bila mrtva.

— Livija, — zakliče stari Čika, — Livija, jaz sem! — Odpri otrok moj!

Toda v sobi je ostalo vse tiho, — odgovora ni bilo.

— Livija, ne boj se! — vzklikne Čika. — Prisegam ti, da ti ne bom storil ničesar žalega! — Neljubljeni moj otrok! — Prišel sem, da se poslovim od Tebe, preden grem z

— Če se ne motim, — je mislil, pri.— —

V sobi je vladala grobna tišina.

— Mar je mogoče? — vzklikne Olga. — Mar ona še spi, medtem ko ji je mož odšel sovražniku naproti? — Oh, če bi bilo to mogoče, ne bi se po Livijinih žilah pretakala kozaška kri. —

— Kri? — ponovi stari Čika z drhtečim glasom in pokaže s prstom na marmornata tla. — Kdo je omenil kri? — Sem li jaz to dejal? — Ali morda kdo drugi? — Kri, pravite? — Glej! Kaj je to? —

Temna tekočina je tekla izpod vrat zaklenjene sobe in se razlivala preko praga.

— Vsemogočni Bog! — vzklikne Mirovič, — to je kri! —

— Kri! — zakriči z norim glasom stari Čika, — kri, car pa je živ! — Videl sem ga na lastne oči! — Tudi vi ste ga videli, mar ne? — — V tej sobi sta bila nocoj samo dva človeka, — Pugačev in — moja hčerka!

Pugačev je odšel, torej — —

Nesreni starec ne konča svojega stavka.

Kakor omamljen plane stari kozak na vrata in začne po njih razbijati z rokam in nogami.

— Sekiro! — —zatuli z zverinskim glasom. — Sekiro — razbil bom ta vrata, ki me ločijo od mojega otroka!

Mirovič odhiti po stopnicah.

Minule so tri težke minute, dokler se ni vrnil s sekiro v rokah.

Čika mu jo iztrga iz rok. Ostrino postavi na vrata, pritisne z ogromnimi mišicami svojih rok, napne svojo izredno moč in vrata se odpro z zamolklim treskom.

Čika se opoteče s sekiro v roki preko sobnega praga.

Ni pa še napravil niti treh korakov, ko prestrašeno in obupno vzkrikne :

— Mrtva je! — zakriči. — Oh moj otrok je mrtev! —

Čika omahne in se zgrudi poleg trupla svoje hčerke.

Ginjeni so stali njegovi prijatelji okoli njega. Mirovič, Voroncov in Olga so gledali truplo lepe Livije in niso mogli verjeti , da je Livija res mrtva.

Čika je spustil svojo sekiro iz roke. S težko muko se dvigne in vzame svojega mrtvega otroka v naročje. — Ničesar ni govoril, — ni vzdihoval, — toda iz oči mu je polzela solza za solzo in kapljala na bledi boraz mrtve nesrečne hčerke stepe.

— To je zagonetka! — spregovori končno zamolklo stari Čika. — Večno mi bo uganka, kaj se je nocoj zgodilo v tej sobi! — Ve stene, ste neme? Nočete izdati skrivnosti strašnega dogodka? — Oh, recite mi — recite: kdo je ubijalec moje nesrečne hčerke? —

Olga položi svojo roko nesrečnemu starcu na ramo, skloni s solzami oblit obraz k njemu in reče:

— Čika, rekla vam bom, kaj se je zgodilo. Rešila bom uganko!

— Livija je umrla v borbi med svojo ljubeznijo in svojo dolžnostjo!

Ni imela dovolj moči, da umori svojega moža, ko je ležala v njegovem naročju. — Bila je srečna nekoliko ur, ko pa se je začelo svitati, ko je nastopil trenutek, da izpolni svojo prisego, takrat je naperila bodalo proti svojim lastnim prsom in se usmrtila. — Ni več mogla živeti, ko je prelomila prisego, pa je zato raje umrla čista in dobra. kakor je bila v življenju!

Počasi spusti stari Čika otrplo Livijino telo na tla.

—Zbogom, otrok moj,—reče Čika in pritisne svoj obraz in čelo na lice svoje mrtve hčerke.

— Zbogom, Livija, ne objokujem te več!

— Vse borbe si prebrodla, — sedaj pa odhajam jaz v borbo!

— Vse nas, Tebe, mene in vse druge, je upropastil Pugačev, goljuf! — Toda doletelo ga bo moje maščevanje in on bo poplačal tvoje življenje!

— Ne, sekira, ne glej me tako zapeljivo! — Vzel te bom s seboj. — Ti mu ne boš razklala glave, — moje roke ne bodo ubile prokletnika, — namenil sem mu drugačno smrt!

ZALOGA DOBREGA VINA
GARAY 3910 — U.T. 61-5348
Franc Kurinčič
Kadar imaš ohcet; krst; obisk in sploh kadar rabiš vino; obišči ali pokliči na telefon Kurinčiča, ki ti bo nemudoma ugodil in na dom postregel s prav dobrim vinom, saj ga imam v zalogi 25 vrst.
— Ne pozabi! —GARAY, —e
— Ne pozabi GARAY 3910,— telefon 61-5348.